THE P. MOHYLA UKR.
INST., COR. VICTORIA
AVE. & MAIN ST.
SASKATOON, SASK.

UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly west of Winnipeg
UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada.
Authorized as second class mail
Post Office Department, Ottawa.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український Католицький Тижневик
Виходить кожного понеділка
в Едмонтоні, Алберта.
Річна передплата в Канаді — $3.50
Поза Канадою — — — — — $4.00
Зміна адреси: 10 центів

No. 14. Vol. XXIX. Edmonton, Alberta, Monday, April 2, 1956. Едмонтон, Алберта, понеділок 2. квітня 1956. Число 14. Рік XXIX.

Протисталінська кампанія Хрущова деморалізує комуністів у світі

ВИКЛИКУЄ СУМНІВИ, ЗАКОЛОТ І БУНТИ В КОМУНІСТИЧНИХ ПАРТІЯХ

З Англії, Східної Німеччини, Італії, Австрії, Злучених Держав, Канади та інших країн прийшли вістки, що там у комуністичних партіях кипить від часу, коли Кремль змалював Сталіна у правдивій його ролі — злочинця. Приголомшені комуністичні провідники та їх червоні овечки, чи радше барани, остовпіли з дива і не знають, на яку стати. Російські голоси комуністичної преси і провідників свідчать про деморалізацію, яка настала в їх рядах.

Комуністичний "Дейлі Воркер" у Лондоні признає, що в партії повно заколоту і запитів сумління, висловом чого є листи до редакції, які отверто висловлюють сумніви щодо нової політики Кремля. Один такий лист каже, що ці кремлівські переверти є понижуючі і викликують сумніви між рядовими комуністами щодо "моралі і чесноти". Провідник англійських комуністів Геррі Поллит апелює до членства, щоб воно прийняло нову лінію, і пробує вияснити "правдиву історію Сталіна".

Провідник італійських комуністів Пальміро Толіятті заповідає, що його партія втратить 1,000,000 голосів наслідком протисталінської кампанії. Італійська комуністична партія з 2,000,000 членів є найбільшою на Заході. В Італії відбудуться 27. травня громадські вибори.

У Східній Німеччині, де саме 5,000 комуністів з'їхалося на конгрес, заступник премієра Гайнріх Рав осудив, як він висловився, "істеричні напади" в партії на провідника партії Вільгельма Ульбріхта. Він радив товаришам дебатувати над Сталіном спокійно.

Протисталінська кампанія викликала не менший переполох теж серед американських поклонників кровавого тирана Сталіна. Є здогади, що може прийти до розколу в партії. Комуністичний орган "Дейлі Воркер" у Ню Йорку відступив багато місця для дискусії, в якій взяли участь навіть провідники партії і висловили неоднакові погляди. Один лист дає редакцію, що вона захвалює кожночасну новую лінію Москви, не застановляючись, що писала давніше у своїх редакційних статтях. Редактор "Дейлі Воркера" А. Макс нарікає, що американські комуністи "не знали" про Сталіна до цього часу і таврує злочинну роботу "геніяльного батька народів". Натомість провідник американських комуністів Фостер намагається Сталіна боронити.

Торонтонські "товариші" присилися відразу на віз Хрущова. Провідник онтерійського відділу партії Стюарт Смит сказав дослівно: "Ми, комуністи, передше не знали правди про Сталіна. Коли б ми були знали, ми осудили б дещо з його поведення вже давніше". Смит сказав, що він не сумнівається, що промову Хрущова передали з Москви правдиво.

Хрущов сказав, що Сталін є відповідальний за масові убивства, чистки і коштовні промахи. Хрущов винує Сталіна також за голод і кровавий режим в Україні, виконавцем якого був — жорстокий кат України Микита Хрущов.

Канадійські комуністи вибріхуються, що більше скаже про цю справу провідник канадійської комуністичної партії Тим Бак, який був присутній на конгресі в Москві. Вертаючись з Москви, Бак потребував захворіти і лікується десь в Англії або у Сх. Німеччині.

Коли Сталін помер, Бак сказав: "Коли б Канадійці знали, що вони втратили в Сталінові, то сльози з жалю поплили б ріками на вулицях.". Тепер ясно, чому Бак "захворів" і не спішиться вертатись до Канади, щоб пояснювати тут нову лінію.

ЧИСТКИ ТУРБУЮТЬ КОМУНІСТИЧНИХ ПРОВІДНИКІВ

Комуністичні провідники в сателітних державах мусітимуть проти своєї волі відкликати оскарження, з якими вони виступили були на процесах проти своїх товаришів в останніх роках Сталіна. Це були процеси проти т. зв. тітоїстів, однодумців Тіта. Ті чистки від 1948 до 1953 р. коштували життя таких високих комуністів, як Слянського і Клементіса в Чехії, Райка в Мадярщині, Костова в Болгарії, Хозе в Альбанії та багатьох інших вірних служак Москви, яких з наказу і приміх Сталіна засудили на смерть і одних розстріляли, а інших повісили. В Польщі потерпів Гомулка, в Румунії Анна Павкер, у Сх. Німеччині Павло Меркер та багато інших.

З Москви вже виїхали комісії до сателітних столиць, щоб перестудіювати процеси і "канонізувати" жертви сталінського терору.

Кажуть, що такої ревізії процесів зажадав Тіто, який наближується до Москви і на якому Кремлеві дуже залежить.

Пропали спільники Маленкова

Лондонський часопис "Дейлі Мейл" приніс вістку про те, що кількох товаришів і спільників б. премієра Маленкова усунено з урядових постів і вони раптом десь пропали. Часопис пише, що їх казав арештувати Хрущов і це є крок проти самого Маленкова, колись протеже Сталіна.

Пропали м. ін.: В. Андріянов, шеф комуністичної партії в ленінградській окрузі; Ф. Мамонов, б. голова партії в казахстанській республіці; Ф. Прас, б. комуністичний провідник у Молотовській провінції, і П. Тітов, перший секретар ком. партії на Криму до 1954 р.

Орган червоної армії батожить Істориків

Орган червоної армії "Красная Заря" заатакував "хибний і шкідливий спосіб писання совєтських істориків війни, які "переборщували успіхи і промовчували воєнні невдачі совєтських військ".

Ця критика є частиною телерішньої кампанії проти сталінського культу особи і накликує до нового підходу та більш правдивого писання історії в Совєтськім Союзі.

До цього часу совєтські історики-ляполизи приписували всі перемоги совєтської армії виключно "геніяльному проводові" Сталіна, зовсім промовчуючи заслуги Жукова та інших маршалів і генералів.

НЕНАВИСТЬ У КРЕМЛІ ДО СТАЛІНА НЕ ОБДУРИТЬ ЗАХОДУ

Президент Айзенгавер заявив, що протисталінська кампанія теперішнього совєтського проводу не призведе союзників Америки до помилки. Країни, приязні до Злучених Держав, дали до пізнання, що вони не вірять, що принижування Сталіна змінило основні комуністичні цілі. Айзенгавер додав, що ці держави не повзоять, щоб їх сторожність змаліла через недбальство або добродушність. Навпаки—Злучені Держави мусять рішучіше накреслити свою власну позицію в світі.

Розстріляний Сталіном Вознесенський регабілітований

Ніколай Вознесенський, офіційно голова Державної Комісії Економічного Плянування СССР ("Госплан") підчас минулої війни, отже несправді керівник совєтської державної економіки, член Політбюра і віцепремієр СССР, який безслідно назавжди зник весною 1949 року невідомо за що, удостоївся тепер регабілітації: його портрет раптом появився у воєнному музеї в Москві помиж членами Найвищої Воєнної Ради з часу минулої війни: Сталіним, Маленковим, Молотовим, Булганіном, Кагановичем і Мікояном. Ще в 1953 р. в совєтській пресі були атаки проти книжки Вознесенського про господарські відносини в СССР, при чому цього совєтського економіста лаяно, як "антимарксиста". Головою "суду", що "судив" Вознесенського, мав бути тогочасний голова совєтських професійних спілок Шверник.

Хрущов призначив Едварда Охаба совєтським диктатором Польщі

Підчас перебування у Варшаві Нікіти Хрущова, який залишився там після похорону Берута, хоч інші члени совєтської делегації відїхали, наслідником Берута — першим секретарем кому цього совєтської Польщі "обрано" Едварда Охаба, відомого організатора чисток у рядах польської армії і в польських професійних робітничих та селянських спілках. Охаб, народжений у Кракові, комуніст з 1929 року, після окупації большевиками Польщі був наказним головою польських селянських кооператив, потім провідником союзу професійних робітничих спілок, політруком польської армії і вкінці членом політбюра польської компартії. В 1949 р. Берут призначив був його першим заступником оборони в ранзі генерала бриґади. Владу в Польщі Охаб виконуватиме "колективно" з премієром Йосифом Циранкевичем і президентом Александром Завадським.

†

Повідомляємо з сумом українське громадянство, що в четвер 29. березня померла на 88. році свого трудящого життя одна з найбільш заслужених українських жінок, довголітня редакторка й письменниця, організаторка і провідниця українського жіночого руху, сенаторка

ОЛЕНА КИСЛЕВСЬКА

Похорон Покійної відбудеться в Оттаві в понеділок 2. квітня ц. р. Вічна їй память!

* * *

Про життєвий шлях Покійної та її заслуги для українського народу напишемо ширше в черговому числі "Українських Вістей".

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ҐУБЕРНАТОР НАД ПІВНІЧНИМ БІГУНОМ

Як ми повідомляли, генеральний ґубернатор Канади Вінсент Мессі вибрався чотиромоторовим військовим літаком на відвідини далекої півночі. 69-літній представник королевя відвідав кілька постів в Арктиці, зустрівшись з Індіянами і далі на півночі з Ескімосами. Радо він заходив до іглу і вигідніших мешкань Ескімосів, приглядався їх способові життя і подивляв їх мистецькі здібності. Ген. ґубернатор завідив північні летовища, радарні лінії та інші військові улаштовання.

В суботу 24. березня він перелетів понад вершком землі—понад північним бігуном. Підчас лету він промовив з літака через радіо: "Промовляю до вас з Північного Бігуна. В цій хвилині мій літак осягнув місце на мапі, з якого вже не можете йти далі на північ. У нашій молодості ми всі мали романтичну уяву про бігун. Деякі з наших ідей розвіялися з роками, але романтика не минулася. Я відчуваю її тепер, коли дивлюся вниз на безкраю пустиню."

2,200-милевий лет з Резолут Бей тривав 10 годин і 20 мінут. На спомин ген. ґубернатор скинув з літака на бігун 20-фунтову каністру.

В товаристві ген. ґубернатора є його син і невістка,адютант і знавці півночі. Ця ґрупа зробить у 17-денний подорожі 10,000 миль дороги.

ПІДРИВНА РОБОТА КОМУНІСТІВ СЕРЕД ВІЙСЬКА

Робітничий провідник Том Алсбюрі сказав у промові до військових летунів у Ванкувері, що комуністи ведуть підривну роботу у канадійських збройних силах таки тепер.

Том Алсбюрі є президентом ванкуверської ради Трейдс енд Лейбор Канксил і принципалом високої торговельної школи, отже людина, якій треба вірити.

"Комуністи веди підривну діяльність у канадійській армії підчас другої світової війни. На це маємо багато доказів. Те саме вони роблять і тепер. Комуністи втискаються до збройних сил так само, як до робітничих юній та інших груп. Коли б прийшла війна або якесь інше нещастя, то червоні готові боротися на двох "великих фронтах — військовім і промисловім. Комуністи дісталися до канадійських збройних сил, де члени комуністичної партії є в уніформах і дістають інструкції просто від партії і рапортують їй потайно про свій поступ та успіхи "своєї праці"— говорив Алсбюрі.

"Це не тільки моя опінія, сказав він, але це можна підтвердити й офіціяльними документами. Червоні постійно стараються хитрими і невловимими способами ширити невдоволення у збройних силах, ламати духа вояцтва і бунтувати вояків проти власного краю".

"ПОМИЛИЛИСЯ" І ПОВІСИЛИ

Мадярський комуністичний уряд проголосив, що він "реґабілітує" свого колишнього закордонного міністра Райка, повішеного в 1949 р. за те, що він ніби змовлявся з югославським президентом Тітом і Злученими Державами, щоб повалити комуністичний уряд. Цю оповістку зробив через радіо премієр Ракоші.

Райк був одною з жертв сталінських чисток.

27 МІЛ. НА ДОРОГИ В МАНІТОБІ

Міністер публичних праць Ф. Бел представив у парляменті Манітоби програму будови й направи доріг, найбільшу в історії провінції. Кошти осягнуть $27,086,315. Програма буде коштувати $7,360,000 більше, як у минулому році.

НЕСПОКІЙНА ҐРУЗІЯ

Москва усунула головного комуністичного організатора в тифліськім університеті С. Джоберидзе за те, що він "не защепив якслід комунізму серед студентів та не дриборкав у них палкої любови до своєї окремої грузинської національности".

Російська преса закликувала недавно Грузинів, подібно як Українців, щоб вони дивилися на російський нарід як на "великого брата".

Студенти в Грузії підняли заворушення в Тифлісі та в двох інших містах проти нападів Москви на память Сталіна, з роду Грузина. Це було товчком до нового терору проти грузинських націоналістів. Що в Грузії діється, невідомо, бо Москва заборонила виїзд туди чужих кореспондентів і заграничних дипльоматів.

Великдень в Єрусалимі серед напруження

Щораз більше напруження і непевність у Святій Землі довели до зменшення числа християнських прочан, які звичайно приїздять із заграниці відсвяткувати Великдень.

Цього року зійшлися християнські Великодні Свята по новому стилі з жидівським святом Пасхи, виходу старозавинних Жидів з Єгипту.

Християнські торжества відбуваються в старій частині поділеного Єрусалиму, що належить до йорданського арабського королівства. Там є старовинна церква Божого Гробу. У Великий Четвер католицький патріярх Єрусалиму Алберто Горі повторив найпокірливіший акт миття ніг своїм ученикам. У Велику Пятницю прочани ішли з процесією Хрестною Дорогою, якою ступав Христос на місце розпяття на Голготі. Прочани несли тяжкі деревяні хрести і ставали 14 разів, щоб прикріпити й помолитися на хрестних місцях на спомин падання Христа під тягарем хреста. Кінцевою стацією є церква Божого Гробу, місце розпяття на хресті. Воскресну Службу Божу правив патріярх Горі.

НЕ ТАК ФАБРИКИ, ЯК ПРОПАГАНДА ЦІКАВИТЬ МАЛЕНКОВА

Б. совєтський премієр Маленков переїхав північну Англію, Шотляндію та північну Ірляндію, щоб зустрінутися з західним способом життя. Виглядає, що йому подобалось те, що він бачив.

Це перша його подорож в життю поза межі комуністичних країв. Ніколи давніше ніхто не бачив його на знимці, щоб він сміявся або бодай усміхався. Треба було виїхати аж до Англії, щоб поробити його фотографії з усміхами.

Маленков радо заходив у розмови з фабричними робітниками,дітей гладив по головах та роздавав їм цукерки, чоколяду і "мирові відзнаки". Розмовляв з ними при помочі перекладчиків. На одній дорозі казав стримати авто, вискочив з нього і замахав рукою, щоб переїжджаючий трейлер став. "Хочу побачити ваш дім на колесах"—сказав до моториста. "Маю троє власних дітей і передаю поздоровлення від моєї родини вашій родині" — сказав Маленков і додав, що він любить англійські родини. До того він не дуже обставляє себе чекістами, які його бережуть. Словом, Маленков представляє себе "демократом" і приятелем Англійців. І багатьом Англійцям це подобається.

Кажуть, що протикомуністичні групи лишили Маленкова в спокою. Вони приготовляються на прийняття Хрущова і Булганіна.

ОБУРЕННЯ В АНГЛІЇ ПРОТИ ЧЕКІСТА СЕРОВА

До Англії приїхав джетовим літаком Іван Серов, шеф совєтської тайної поліції і наслідник Берії, щоб умовитись з британською поліцією в справі безпеки для Булганіна і Хрущова. Вони прийдуть 18. квітня на воєнному кораблі на 10-денні відвідини до Англії. Англійська преса і публична опінія прийняли приїзд Серова дуже ворожо. Преса назвала його дослівно різуном, кровожерливим убивником, кровавою потворою і подібними словами, пригадуючи англійській читаючій публіці, що це він керував вивезенням на заслання соток тисяч балтійських народів, Литовців та Українців із західно-українських земель. "Геть звідси!", "Забирайся додому!" — виділо мало не в кожнім часописі. Навіть англійське закордонне міністерство висловило здивування, що Москва прислала Серова до Англії.

Провіривши зарядження англійської поліції, Серов відїхав до Москви. Перед виїздом сказав, що він знову приїде з Булганіном і Хрущовим.

Американський уряд сконфіскував "Дейлі Воркера"

Уряд Злучених Держав наложив арешт на будинок головної квартири комуністичної партії в Ню Йорку і на друкарню головного комуністичного органу в Америці "Дейлі Воркер". Елен Макс, управляючий редактор "Дейлі Воркера", сказав, що урядові агенти заборонили дальше видавання цього часопису.

Уряд наклав арешт на будинок партії і друкарню "Дейлі Воркера" за незаплачення податку.

Аґенти державних прибутків замкнули також будинки і офіси комуністичної партії у східній Пенсильвенії і в Делавер за незаплачення заслугих податків на суму $389,265.

Порохова буря в південних стейтах

Велика порохова буря звілася над шістьома американськими стейтами і пронеслася вздовж 800-милевої смуги з Вайомінг до Тексас. У білий день стало темно на дворі, а порохові хмари піднялися 20,000 стіп понад землею. Кожо плотів наклало дві до три стопи пороху. Втрати для хліборобства величезні. Ще нема докладнішого підрахунку, але відомо, що буря звіяла 75 процент засівів пшениці на 3,400,000 акрах землі. Потерпіли й пасовища.

Велика частина тої смути потерпіла буря в 1930-их роках, коли порохові бурі переміняли були її в пустиню.

В МАНІТОБІ ВПАЛО 25 ЦАЛІВ СВІЖОГО СНІГУ

28. березня впало в південно-західній Манітобі 25 цалів снігу, у Вінніпеґу 7 цалів. У багатьох місцях комунікація на дорогах припинилася, багато мотористів позастрягало в снігах. У Миннедозі прийшлося примістити чужих мотористів у визниці через брак інших приміщень.

Цеї зими впало в Манітобі 99 цалів снігу, найбільше від 74 років.

ЗМІНА В ЛОВЕЦЬКОМУ ЗАКОНІ В АЛБЕРТІ

Парлямент Алберти прийняв поправку до мисливського закону, яка каже: Коли власник фарми вивісить таблицю з написом, що на його фармі не вільно стріляти, зн. сторонім особам полювати на качки, фазани і т. п., то тоді не вільно полювати власникові фарми також.

Група українських дітей Едмонтону, що дня 26-го березня ц. р. спільно приймали пасхальне св. Причастя. **Посередині дітей стоїть Преосв. Владика Кир Ніль,** що правив для дітей Архиєрейську св. Літургію. Духовні вправи для дітей виголосив **Всч. о. Дмитро Грещук** — на знимці по правій руці Владики.
Цю памяткову знимку добре було б купити на спомин дітям. Замовити можна в Альфа Фото-Студіо,10613 - 97 Ст. Ціна тільки $1.00

ANTHONY
HLYNKA
AGENCIES
9934 Jasper Ave., Edmonton.
Tel. 43619.

- INSURANCE
- REAL ESTATE
- ACCOUNTING
- COMMISSIONER FOR OATHS
- LOANS

Goodness Yes!

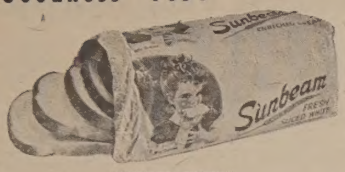

КОЖНИЙ ЛЮБИТЬ
Sunbeam ХЛІБ
СВІЖИЙ КОЖНОГО ДНЯ
У ВАШІЙ УЛЮБЛЕНІЙ КРАМНИЦІ З ПОЖИВОЮ

ОСОБЛИВЕ
Купуйте з довірям з найбільшого
В Канаді вибору британських тканин
Вдягніться відповідно та модно за лише
ОДЯГ "ТИП ТОП" пошитий до міри
$59.95 2 pc.

Можете подягати на Тип Топ Тейлорс найбільшому в Канаді виробництву одягу на замовлення. Виберіть Ваш матеріял з множества британських вовон. Кажіть собі ручно покрити та пошити до власної міри в популярному в Канаді стилі "ПРИМ ЛУК". Гарантуємо ваше вдоволення або вертаємо гроші.

бюро Тип Топ є всюди
Одяг "КЛАБ" $49.95
Одяг "ФЛІТ СТРІТ" $72.50

Tip Top tailors
Вам признаємо КРЕДИТ
TP-55-6

ПАЧКИ
НА
УКРАЇНУ
Памятайте про рідних
ВЖЕ ЧАС ПОСИЛАТИ ІМ ПАКУНКИ НА ВЕЛИКДЕНЬ.
Харчі найкращої якости, матеріяли, шкіри, взуття й інші різноманітні товари.
Приймаємо до пересилки ваші нові та вживані речі
Вимагайте наших нових цінників ч. 11.
З ВЕЛИКОЮ ЗНИЖКОЮ ЦІН
Централя: 811 Queen St. W. Toronto, Tel 4-74-55
Відділи: "Wirtex", 2112 St. Lawrence Blvd., Montrea.
M. Kowal, 655, Barton Ave. S., Hamilton.
CANIAGA
TORONTO, 811 QUEEN W.
Телефон: EM 4-5574

БОЛЬШЕВИЦЬКІ КРУТІЇ

Совєтська закордонна політика достосувалась до внутрішніх відносин у ЗДА,—твердить колишній совєтський майор Волков. Коли — заявив він, — захворів през. Айзенгавер і здавалося, що кандидуватиме в президентських виборах сенатор Новленд або Р. Ніксон, то Булганін і Хрущов почали висилати зброю до Єгипту і лаяти Захід у своїх промовах в Індії. А коли президент Айзенгавер погодився кандидувати вдруге, то вони заговорили знову в примирливо-солодкому тоні.

За портретами викинено й й дарунки

Викинувши з Третяковської галерії в Москві 25 портретів Сталіна, большевики викинули також тисячі дарунків, які дістав був за свого життя Сталін і які зберігалися в окремій залі Музею Революції. Менше вартісні зложено тепер на складі, а з вартісних поздіймали імя Сталіна або змінили на картках пояснення, що подаровано їх центрально-му комітетові компартії з нагоди 19-го з'їзду, або з нагоди 300-річчя "возз'єднання" України з Московщиною. Між цими дарунками є 2,600-фунтова кришталева ваза, піднесена Сталінові від ленінградської фабрики скла.

Як жив провідник польських пролетарів Берут

У звязку зі смертю першого секретаря польської (робітничої) комуністичної партії Владислава Берута часописи згадують про те, як жив той "пролетар"". Берут жив у бувшому королівському замку і хоч був дуже суворий до всіх інших, то собі нічого не жалував. Він користав із кількох розкішних віль, які були поза Варшавою, і мав окремий люксусовий поїзд із кількох вагонів. Купував усе, що тільки йому подобалося. Його прислуга складалася майже з двох сот осіб.

ЗА ПРИПИНЕННЯ ЗБРОЙНОЇ АКЦІЇ В МАРОККУ

Марокканські партизани дістали заклик від генерального секретаря націоналістичної партії — припинити всяку збройну акцію проти Франції, бо вона, мовляв, погодилась на три найважніші вимоги марокканських патріотів: 1) політична незалежність, 2) власна армія і 3) власна закордонна політика.

ХТО ТАКИЙ ДІГЕНІС

"Діґеніс" — псевдонім таємничого провідника підпільної організації ЕОКА, яка стала революційно-терористичною організацією і є тепер пострахом Англійців на Кипрі. Англійська преса розкриває, що цей псевдонім належить грецькому полковникові Ґеорґові Ґрівасу, вишколеному Англійцями для ведення партизанської війни спершу проти нацистів, а потім проти комуністів. Тепер він використовує набутий під англійським проводом досвід — проти Англійців. Усі пошуками за ним — даремні.

В ТРИДЦЯТІ РОКОВИНИ СМЕРТИ СИМОНА ПЕТЛЮРИ

Цього року, у травні, минає тридцять років, як у Парижі загинув Голова Директорії і Головний Отаман Військ Української Народньої Республіки **Симон Петлюра.**

Ціль того морду, що його доконала Москва через свого агента, була заглушити та припинити боротьбу України з московсько-большевицькою окупацією. Це ж бо **Симон Петлюра** був втіленням цієї боротьби.

Кров **Симона Петлюри** тяжить проклоном на московських душогубах. Не вдалось їм втопити в Його крові український національний ідеал. Навпаки — Його кров обновила й загартувала душу і серце мільйонів українського народу.

Україна веде дальше боротьбу за свою волю. Надходить кінець московського панування над Україною і недалека вже хвилина, коли в Україні затріюмфує Правда, за яку **Симон Петлюра** поклав своє життя.

УКРАЇНЦІ КАНАДИ!

Вшануйте достойно тридцяті роковини смерти Голови Директорії і Головного Отамана Військ Української Народньої республіки **Симона Петлюри!** Ділові Комітети, що їх покличуть Відділи КУК на місцях, устійнять програму та переведуть її спільними силами всіх українських національних організацій.

Всі похилім голови перед Тінями великого українського патріота й державника, що своє життя присвятив Україні і по смерті є символом її визволення.

Комітет Українців Канади
А. І. Яремович — президент, **І. Г. Сирник** — ген. секретар

УКРАЇНСЬКА РОДИНА З ТЕРНОПОЛЯ ПРИБУЛА ДО ЗДА

Щоденник "Ню Йорк Таймс" повідомив, що українська родина, Іван Семенина з дружиною, вернулися до ЗДА після 36-річного перебування в Україні. Ця родина прибула перший раз до ЗДА в 1910 році, але в 1920 році вернулася в Україну, і тепер прибули з Тернополя. Їхня донька п-і Джозеф І. Баєр із Ред Бенку, Н. Дж., ще в 1946 р. просила візи для своїх батьків, і від того часу написала кілька листів до Москви, просячи для них дозволу залишити СССР. В липні 1955 р. Іван Семенина дістав дозвіл на виїзд, а в лютому цього року ця родина дістала американську візу, на основі якої прибула до своєї доньки. З Вашінґтону повідомляють, що 66-річний баптистський проповідник І. Семенина і 62-річна його дружина прибули на нормальну візу (з квоти) і мають право постійно перебувати в ЗДА.

(Свобода).

Передбачають добу сторічних людей

На зборах Медичного Товариства повіту Ню Йорк промовляв його голова д-р Джеральд Дейд Дорман, який сказав, що теперішні діти будуть жити пересічно по 100 років. Та ми стараємося про це, казав лікар, щоб люди не тільки довше жили, але щоб вони могли і довше працювати, будучи здоровими, користати з життя, а не тільки лежати в ліжку, як немічні старці, як це деколи тепер буває. До продовження людського життя причиняється медицина. 90 відсотків ліків, яких тепер уживають, винайдено після 1942 року. Вивчаються справи дієти з огляду на недуги серця та інші недуги. Д-р Дорман вірить, що впродовж найближчих десятьох років знайдуть спосіб, як перемагати найгрізнішу недугу наших днів—пістряка (рака). Гігієнічне життя зменшить число недуг серця, радіоактивні хемікалії з успіхом лікуватимуть усякі інші недуги, словом, перед нами доба сторічних людей...

ПОШЕСТЬ ПОЛІО В АРГЕНТИНІ

В Арґентині чимраз більше поширюється дитячий параліч. З 1,676 дітей, які захворіли на поліо, вже померло 152. Протягом одного дня зареєстровано 65 нових випадків захворіння на цю недугу. Із Вашінґтону висилають до Буенос Айресу 21,360 фунтів ґамма глобуліни для поборювання поліо.

Молоко забезпечуватиме проти полію, туберкульози та інших недуг

Науковці з Міннесотського Університету д-ри Віліям Е. Пітерсен і Беррі Кемпбелл заявили, що підчас десятирічних студій вони ствердили, що молокова — це великий продукт для тілець, які поборюють всякі недуги. Ці протитільця находяться в молочній протеїні, і їх споживає людина, пиючи молоко. Коли б нащепити корову вакциною проти поліо чи туберкульозу, то в молоці корови були б протипольові чи протитуберкульозні тільця, які імунізували б людину проти тих недуг. Ці лікарі твердять, що прийде час, коли люди питимуть щодня кварту імунізованого молока і будуть забезпечені проти тих недуг, проти яких була защеплена корова. Це молоко може бути пастеризоване або спорошковане і воно не втратить своєї вартости. Покищо ведуться досліди над цим "вакциновим" молоком.

НАПЕВНО ВИНАЙДУТЬ ЛІК ПРОТИ РАКА

Директор Медичної Дослідної Фундації в ЗДА д-р Молоумут заявив, що наука знайде вже незабаром спосіб, як лікувати недугу рака. Він сказав, що наука вивчає щляхи природи та використовує їх для добра людства. Цим способом досі вдалося контролювати багато недуг. "Нема найменшого сумніву, казав д-р Молоумут, що незабаром вдасться винайти спосіб, як контролювати ту групу недуг, яку називаємо "раком".

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
★
Найкраща обслуга
НАЙНИЖЧА ЦІНА
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС
З ДОВІРЯМ
★
М. Пацилик — управителі — П. Пасенко
PARK DALE FUNERAL HOME
St. Paul - Phone 320 – Elk Point – Radway

Hudson's Bay Company
INCORPORATED 2ND MAY 1670
ПРИЯЗНИЙ СКЛЕП ДЛЯ ОЩАДНИХ ЛЮДЕЙ
В ЕДМОНТОНІ

НОВЕ УКРАЇНСЬКЕ ФОТОГРАФІЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ
ALPHA PHOTO STUDIO
10613 - 97 Street — Phone 45756 — Edmonton, Alberta
Виготовляємо: портрети, групи, дитячі фотографії, фотокопії 1 т. ім.
Окрему увагу звертаємо на фотографії шлюбні. — Мистецьке кольорування олійними фарбами — Продаємо нові та уживані німецькі фотокамери.
Власник: ЯРОСЛАВ ФЕДОРІВ

Alice Hotel, Camrose, Alta.

Donald Hotel, St. Paul, Alta.

Коли переїжджаєте попри міста Кемрова і Ст. Пол, не забудьте зайти до цих готелів, що є найкращі в тих околицях. В них дістанете найкращу обслугу по умірковaній ціні.

ВАСИЛЬ ЯКІМЕЦЬ, власник.

Шпигун, що вирішив вислід минулої світової війни

(Докінчення).

Але для СССР і д-ра Зорге було ще замало того, що Американці помагали китайським комуністам у боротьбі з Японією та з той спосіб приготовляли ґрунт для впровадження комуністичного режиму в Китаю. Уряд СССР задумав і сам загарбати частину японських посілостей, але так, щоб себе надто не зангажувати у війну з Японією. То була вже досить легка справа. Коли Японія запропонувала Америці перемиря під тою умовою, що Америка дозволить Японії зберегти дальше монархію, большевицькі прихильники поміж американськими дипломатами впливули на те, що Американці відкинули цю японську пропозицію і війна між Японією та Америкою продовжалася.

Де причини успіхів СССР при кінці війни?

Той факт викликав серед Американців враження, й піддержане спритно своїми ж прихильниками СССР, що Америка не зможе розбити Японії без помочі СССР. Було то тоді, коли Америка мала вже готові дві атомні бомби. Коли ці бомби кинено на Японію, вислід війни і капітуляція Японії були вже перерішені. Але за саму обіцянку СССР виступити проти Японії аліянти приобіцяли урядові СССР Курильські острови та вільну руку ладнати справи в Китаю по-своєму. Тому то й СССР виповів Японії війну пять днів перед капітуляцією Японії, себто тоді, коли Японія вже почала властиво переговорювати з Америкою в справі капітуляції. Отже війна СССР з Японією тривала всього пять днів, і то без найменшого опору з японського боку. За це СССР забрав собі Курильські острови та скомунізував увесь Китай. Тобто осягнув без великого труду те, про що мріяв від добрих 30 років. Цей великий успіх завдячували большевики праці своїх прихильників та шпигунів в американській дипломатичній службі, своїм шпигунам серед дорадників Чан Кай Ші та праці свого ґеніяльного шпигуна Зорге.

За ціну 40,000 долярів

На всю восьмирічну шпигунську діяльність для себе та своїх 16-ьох співробітників Зорге дістав з Москви всього 40,000 долярів, отже смішно малу суму. Але й ці гроші йшли на закупно радіових і фотографічних апаратів та інших речей для шпигунської діяльности. Сам Зорге й Озакі не брали зовсім ніякої платні. Їхні співробітники діставали тільки зворот грошей, виданих на поїздки у звязку зі шпигунською діяльністю. Кілька разів дістали вони тільки невелику грошову підмогу.

Провал д-ра Зорге

Провал д-ра Зорге й арештування його та всіх його співробітників прийшли несподівано наслідком необережности одного з його нижчих співробітників. Але це арештування прийшло в той час, коли Зорге вже виконав майже в 100% наложені на нього Москвою завдання.

Факт арештування Зорге, що був званий серед широких дипломатичних кол та мав багато приятелів поміж високими японськими урядовцями, викликав серед усіх його знайомих велике здивування. Багато його приятелів, у їх числі й шеф німецької амбасади в Токіо, інтервенювали в його справі в різних японських урядах, але ці інтервенції не мали ніякого успіху. Японська противрозвідка, що вивершувала всіх співробітників Зорге, мала такі певні докази шпигунської діяльности Зорге на велику шкоду Японії, що всі інтервенції були безуспішні. Зорге остаточно сам признався до всього, вважаючи, що він не має ні причини ні потреби відпиратися своєї діяльности. Зорге рахував на одно: він сподівався, що його приятелі а совєтські розвідки заміняють його за одного або й більше японських шпигунів, арештованих в СССР, бо таких випадків в історії шпигунства було і є багато. Тому то й на суді Зорге держався бундючно та самопевно і з гордістю переповідав усі етапи своєї шпигунської діяльности. Присуд суду був розмірно лагідний. Зорге то Озакі засуджено на кару смерти, а всі їхні співробітники одержали дуже короткі тюремні кари.

Суперечні вістки про останні дні д-ра Зорге

Про останні дні життя Зорге є дуже суперечні відомості. Існує офіційний японський комунікат, що присуд на Зорге виконано та що він пішов на розстріл спокійно, з піднесеною головою. Але між присудом та його виконанням проминув досить довгий протяг часу, бо аж кілька місяців. Зате інформації різних знайомих та приятелів про останні дні Зорге є дещо суперечні. Майже певне є те, що д-ра Зорге відвідав у тюрмі перед його смертю один з його великих приятелів та його вчитель, а відтак зверхник у його шпигунській діяльності, визначний совєтський шпигун. Втаємничені в ці справи розповідали, що розмова між Зорге та його зверхником була дуже драматична, бо Зорге сподівався, що його зверхник приїхав на те, щоб його визволити з тюрми. А тимчасом цілком відвідин того большевицького шпигуна було устійнити, скільки шпигунських таємниць Зорге виявив японській поліції та які зміни треба би поробити в совєтській шпигунській сітці на Далекому Сході, щоб наслідком зізнань Зорге не виарештовано ще більше совєтських шпигунів. Зверхник Зорге нібито йому заявив, що його начальство, тобто IV-ий відділ совєтського штабу, незадоволений з Зорге за те, що він дав себе накрити і так багато виявив на суді.. І якщо, що якраз через те уряд СССР не має заміру в його справі інтервенювати. Врешті для СССР може й було вигідніше, що їх шпигун, який знав так багато таємниць, пішов зі світу, ніж щоб мав залишитись в живих та комусь ці таємниці виявити.

Що в цій справі найважніше

Але існує ще й друга вістка, очевидно, непровірена та мрячна, як загалом мрячні та непроглядні всі ді світового шпигунства. А саме дехто з з приятелів Зорге думає, що його зверхник, який після присуду відвідував його в тюрмі, таки добився визволення Зорге та що Зорге сьогодні працює нібито знову на якомусь шпигунському пості в користь СССР. Японські чинники про цю справу більше не згадують. Та врешті це не важне, чи Зорге живе, що справді дуже мало правдоподібне, чи ні. Важне те, що завдяки його шпигунській діяльності СССР прийшов легким коштом до панування в Китаю, а передусім що вийшов переможно з дуже загрозливої для нього війни з Німеччиною.

Ось тут
чорне на білому

Понад 100,000 саскачеванських фармерів є власниками-членами Саскачеванського Пшеничного Пулу і користають з його услуг по ціні кошту, маючи до свого вжитку:

Понад 1,100 сільських елевейторів

Термінальні елевейтори над Озерами, що можуть вмістити більше як 20 міл. бушлів збіжжя.

Модерний млин

Фабрику рослинних оліїв

Друкарський і видавничий відділ

І, в додатку, Пул є місцем, де зроджуються ідеї. Він підносить авторитетний голос, що промовляє в інтересі саскачеванського хліборобства.

Добродійства кооперації
для всіх, що належать

SASKATCHEWAN WHEAT POOL
HEAD OFFICE • REGINA

НЕДІЛЬНИЙ ДЗВІН

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

СТАРИЙ СТИЛЬ	КВІТЕНЬ	НОВИЙ СТИЛЬ
1 19 Н **Посту.** Хриз. і Дарії мч.		**Воскресення Христове**
2 20 П ОО. Убитих в об. Сави		**Світлий Понеділок.** Тита
3 21 В Якова ісп.		**Світлий Вівторок.** Никити
4 22 С Василія сщмч.		Йосифа і Георгія прп.
5 23 Ч Никона прпм. і ін.		Теодула і др. муч.
6 24 П Захарії і Якова прп.		Евтихія св. † Прест. Методія
7 25 С **Благовіщення Преч. Діви**		Георгія Мел. прп.
8 26 Н **З. П. Хрестопокл.** Соб. Гавр.		**1 Томина.** Іродіона і ін. ап.
9 27 П Матрони мч.		Евпсихія мч.
10 28 В Іларіона і Стефана прп.		Терентія і ін. мч.
11 29 С Марка і Кирила сщмч.		Антипа сщмч.
12 30 Ч Івана Лїств. прп.		Василія ісп.
13 31 П Іпатія прп.		Артемона сщмч.
14 1 С **Квітень.** Марії египтян. прп.		Мартина папи Антонія і ін.

НЕДІЛЯ ТРЕТЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

ПО МАРКОВІ СВ. ЄВАНГЕЛІЄ (ЗАЧ. 37).

Сказав Господь: Коли хто хоче за мною йти, нехай відречеться себе і візьме свій хрест і за мною йде. Бо хто хоче свою душу спасти, погубить її, а хто погубить свою душу задля мене і Євангелія, спасе її. Бо що за хосен для чоловіка позискати увесь світ, а занапастити свою душу? Або що дасть чоловік в заміну за свою душу? Бо хто постидається мене і моїх слів у сім чужоложнім і грішнім роді, і Син Чоловічий постидається його, як прийде в славі свого Отця зі святими ангелами. І сказав їм: Істинно говорю вам, що деякі між стоячими тут, котрі не знають смерти, поки не побачать царства Божого, що прийде в силі.

ІСУС КЛИЧЕ

Знаємо, що Божа ласка до спасення конечно потрібна. Наша віра вчить, що Божа ласка є подвійна: **діюча й освячуюча.** Діючу (спомагаючу) ласку дає Господь Бог всім людям у вистачальній кількості, без співдіяння людей. Людина не потребує нічого робити, щоб дістати діючу ласку, хіба одне: не противитись їй, прийняти ту ласку. Діюча ласка помагає людині дістати ласку освячуючу. Діючу ласку дістають **усі:** грішники із заохотою поправитись та праведні із заохотою поступати в чеснотах, у праведності. Діюча ласка—це тільки поштовх до праведности, до святости; вона нікого не робить вже милим Богові, вона тільки помагає, дораджує, заохочує стати Божою дитиною.

Для легшого зрозуміння, чим є Божа ласка діюча, послухаймо такого прикладу: Франц Поссенті був юнаком, що дуже любив світ. Але попри те він чув у своїй душі Божий голос, що кликав його на службу Творця. В одній недузі (ласка діюча) він рішився піти за голосом Божим і, коли виздоровіє, стати монахом. Коли ж виздоровів, забув про свою постанову. По якомусь часі знову захворів (та ж сама ласка) і в недузі пригадав собі на попередню постанову; тепер її відновив: "Як стану здоровим, невідкличо піду в монастир"—сказав собі твердо. Але знову сталося те саме: забув про своє рішення. Але одного разу в часі полювання мав він прикрий випадок і був уже недалекий смерти; одначе Господь Бог врятував його, бо його душа ще не була готова на відхід з цього світу. Потім померла його найлюбіша сестра. Це його сильно пригнобило (знову діюча ласка), але й тепер він ще не відважився виконати давньої постанови. Та все таки сила ласки зростала. Врешті на закінчення торжеств у честь Успення Матері Божої брав він участь, разом з іншими, в процесії перенесення образу Марії. Він глянув кілька разів на образ і відчув у душі,- що очі Матері Марії дивляться на нього живим поглядом та пригадують йому на його давню постанову. Тепер ласка взяла верх. Помер старий чоловік Франц—і народився новий монах з іменем Гавриїл. Помер у 21. році життя, повний святости. Як бачимо, діюча ласка промовляла до нього різними способами і врешті юнак піддався її діянню, щоб у святості життя стати милим Богові, стати Божою дитиною.

Однак не все так буває, що діюча ласка начебто переслідувала людину. Буває, що Господь Бог пішле її кількома наворотами, коли ж людина відкидає її кожний раз, то може стратити змогу дістати її ще будьколи. Оповідають, що Олександер Великий запалив раз у палаті велику свічку і казав проголосити, що в часі, коли горить свічка, можуть приходити до нього всі, що чимнебудь проти нього провинились, і він всім без вийнятку простить усі їхні провини; кожний має тільки визнати свою провину, і прощення певно дістане. Коли ж хтось провинився проти нього і не прийде, як довго горить свічка, того чекає смерть. І тоді багато приходили перед короля, визнавали свої провини і діставали цілковите прощення. Та багато було й таких, що підозрівали підступ і не приходили, як довго горіла свічка. Їх всіх пізніше покарано. Таке буває з людьми, що свічка діяння Божої ласки світить на нашу душу, але ми отягаємося скористати з часу порятунку, а пізніше взагалі тратимо нагоду. Тому треба не відкладати на пізніше того, до чого кличе нас діюча ласка. "Пізніше" може вже до нас не належати; "пізніше" може вже бути "запізно". Що маєш робити доброго, роби **вже,** а що маєш робити злого, завжди відкладай **на завтра!**

Може саме тепер, як ти читаєш ці рядки, Ісус промовляє до тебе, кличе тебе своєю діючою ласкою? Може кличе тебе до св. Сповіді, до поправи життя, до щиріших молитов, до посту, до більшої жертви на церкву, на добродійні цілі, на поміч якомусь ближньому? Вслухайся в голос ласки і зроби відповідну постанову, рішення, яке старайся **негайно** виконати! Може Ісус саме тепер стукає до твого серця; не будь лінивим, встань, відкрий своє серце для Ісуса, вислухай, що Він радить тобі для твого власного добра і **ділай!**

Щойно освячуюча ласка робить людину милою Богові, дитиною Божою. Чи можна знайти кращий приклад для пояснення освячуючої Божої ласки на людину, як історія Савла-Павла? Ви всі знаєте цю чудну і таку дивну історію Апостола народів. Ось їде завзятий молодий фарисей з Єрусалиму до Дамаску. В нього в руках дозвіл нищити християн, а в серці молодечий запал робити це якнайуспішніше. В його очах пробивається гнів і ненависть до Того, "якогось пророка" з Назарету, що оснував (у його розумінні!) ще одну небезпечну секту. Йому здається, що "приносить Богові службу", коли викорінює ту нову віру. І коли вже здалека побачив стіни мурів Дамаску, зі Савла стає Павлом. При появі Ісуса Христа дістає дуже сильну діючу ласку і, приїхавши до міста, дістає й освячуючу ласку у св. Хрещенні. І ось та освячуюча ласка розить з колишнього Христового ворога одного з найбільших Христових Апостолів. Освячуюча ласка спричинила, що Він, уповні відповідальний за свої слова, каже: "Хто нас розлучить від любови Христової? Чи недоля, чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч? . . . Ні смерть, ні життя, ні ангели, ні влада, ні теперішнє, ні майбутнє; ні сили, ні висота, ні глибина, ані інше яке сотворіння не зможе розлучити нас від любови Божої, що в Христі Ісусі, Господі нашім" (Рим. 8, 359, 38).

Ось що зробила освячуюча ласка із Савла! Тепер ще з більшою силою любить, як передше ненавидів. Передше працював проти Христа, відтепер для Христа; передше його нагороджували за переслідування християн, а тепер: "Я був більш у трудах, у ранах над міру, частіш у вязницях, часто при смерті. Від Євреїв пять разів я прийняв був по сорок ударів без одного, тричі киями бито мене, один раз мене каменували, тричі розбився корабель, ніч і день я провів у глибині . . . " (ІІ. Кор. 11, 23-25). Та вже ніщо не всилі відірвати Його від Ісуса, бо Він дорожить одержаною ласкою.

Хтось скаже: "Та я не св. Павло!" — Зле каже! Кожний може і повинен стати святим, а імя буде таке, яке він носить. Тільки пізнай добре, звідки і як черпати освячуючу ласку, бери її, скільки потребуєш, співділай з нею, а певно будеш спасенним.

о. М. Д.

Як швидко росте Орден Лицарів Колюмба?

Тому 73 роки о. М. Дж. Мек-Гівній оснував Орден Лицарів Колюмба в З. Д. Америки, який досить швидко поширився в багатьох інших країнах, між якими на першому місці стоїть Канада. Тут і ми, Українці, маємо своє слово, бо багато Українців належить до цього Ордену в різних містах, а недавно заснувався у Вінніпегу перший чисто Український Відділ Лицарів Колюмба.

Всіх членів Орден Лицарів Колюмба має тепер у світі 964,235, з того 339,917 таких, що мають асекурацію в Ордені, а решта без асекурації. В 1955 р. прибуло велике число нових членів, асекураційні поліси яких осягнули суму $75,-000,000, тобто 50% більше, як поліси, виставлені в 1954 р. У 1956 р. стараються видати поліси на суму сто мільйонів дол. Вартість усіх поліс подають на пів більйона долярів.

Українці католики, які мають відповідні кваліфікації, з уваги на справи й потреби нашої Церкви і народу тут, на рідних землях і всюди у світі, повинні ставати членами Ордену Лицарів оКлюмба, бо цей Орден має дуже великий вплив та значення у світі і може нам дуже багато помогти. Впр. і Всеч. ОО. Парохи заслужать собі на велике признання, коли подбають про оснування Українських Відділів Ордену Лицарів Колюмба при тих парохіях, де це можливе.

М. Я. О.

ЗВІЛЬНИЛИ МАДЯРСЬКОГО АРХИЄПИСКОПА

Католицька пресова служба у Відні подала, що мадярська комуністична влада звільнила з увязнення архиєпископа Йосифа Гроса, арештованого в 1951 р. і засудженого на 15 років тюрми за "змову проти мадярської републіки". Тепер він живе свобідно в селі Солимар і може приймати відвідувачів.

ДЕ НАЙБІЛЬШЕ САМОГУБСТВ

За статистикою Обєднаних Націй найбільший відсоток самогубств мають країни з протестантським населенням. Зате найвищий відсоток убивств у світі є в Чіле, після того в Порто Ріко, Домініканській републіці, Уругваї, Коста Ріко, Нікарагуї, Фінляндії, Італії, Данії, Еспанії, Шотляндії, Англії, Швеції і Норвегії.

Треба: Дівчат і Жінок!

Чиста робота — Ліпша платня
Недосвідчених хочемо вчити
"ГЕЙРДРЕССІНҐ"

Готове зайняття для тих, що закінчили практику. Ніколи передтим не було такої нагоди для амбітних панночок.

Пишіть за безплатним каталогом.

Marvel Beauty School
10114 Jasper Ave., Edmonton
Branches: Calgary, Regina, Saskatoon, Winnipeg, Toronto

БОГОСЛУЖЕННЯ

КВІТЕНЬ

АЛБЕРТА

8.—Краків (великодня сповідь); Ворвик (велик. сповідь)
Basilian Fathers, Mundare, Alta.

7. Благовіщ. Пр. Д. М.—Стар
8. Нед. Томина — Скаро
о. В. Чопей
10919 - 96 Ст. Едмонтон Тел. 44843

7. Благовіщення — Спедден (10.30, велик. сповідь)
8.—Стрий (10.30, велик. сповідь)
о. С. В. Вильна, Алта.
Box 26 Тел. 39

7. Благовіщення—Голден-фарми
8.—Коперник
о. Д. Базюк
Box 215, Тел. 215 Голден, Алта.

7. Благовіщ. — Торгилд (10.00)
8.—Тудор (10.00)
12.—Клірбрук (10.00)
о. П. Іванець
9717 Джеспер Аве., Едмонтон, Алта. Рум 214, Тел. 45459

7. Благовіщення — Россінгтон
8—Галич
о. П. Петришин
Box 391 Тел. 210 Атабаска, Алта.

7. Благов.—Рочфорт Бридж (10)
8.—Парк Корт (10); Сіба (3)
Увага: Перед кожною С. Б. в кожній місцевості нагода до велик. сповіді.
о. К. Стангрет Карвел, Алта.

7.—Верміліон (11.00)
8.—Менвил (11, велик. сповідь)
Увага: В середу 18. квітня в церкві св. Ольги у Верміліон в год. 7.30 починаються реколекції під проводом Всеч. о. Б. Ганушевського. Порядок реколекцій буде поданий підчас реколекцій.
о. Роман Стародуб
Box 1814 Верміліон, Алта.

7.—Федора (8.30 Всен., 9.30 Утр., 10.30 С. Б.)
8.—Редвотер-місто (9.30 Утр., 10.30
о. Б. Лозинський
Box 160, Тел. 279, Редвотер, Алта.

7. Благовіщення — Іннісфрі 11-ий ренч; Левой (5 попол. велик. сповідь)
8.—Левой
о. Я. Федуник — Іннісфрі, Алта.
Box 572 Тел. 41.

7. Благовіщення—Норт Стар (сповідь)
8.—Ріно (сповідь)
о. Е. Мельничук, Гай Прері, Алта.

7. Благовіщ. — Дервент Вознесення. (Пов. Вел. 9.30, вел. сповідь)
8.—Елк Пойнт (вел. спов.)
Духовні Вправи у днях 25., 26., 27., 28. і 29-го. Початок у середу 25-го год. 7.30 веч. Духовні науки буде давати рано і вечором Всч. о. Богдан Ганушевський з Ту Гилс.
На час Великого Посту правиться в Дервент-місті Молебень до Хреста Господнього кожної неділі і пятниці в год. 7.30 веч. зі страстною проповіддю.
о. Іван Черкавський Дервент, Алта.

7. Благовіщ. — Восток св. Михаїла
8.—Лемонт
о. Евген Дмитрук
Box 201 Лемонт, Алта.

7. Благов.—Смоки Лейк св. Онуфр.
8.—Восетна
15.—Елдорена (год. 10)
о. Володимир Жолкевич
Box 8, Тел. 4, Редвей, Алта.

7. Благовіщ. — Глендон
8.—Еншав (великодня сповідь)
о. М. Гураль Ґлендон, Алта.

7. Благовіщ. — Фрейнс
8.—Бойл
о. М. Павлюк, Просперіті, Алта.

7. Благовіщення—Ту Гилс (від. год. 9.30 Всен., С. Б.)
8.—Гері Гил (від год. 8.30 сповідь)
Великодня сповідь відбудеться в такому порядку: 8. Гері Ґил від год. 8.30; 13. (школа Гембург) і 14. (у церкві) Плейн Лейк; 28. Ту Ґилс від год. 3. попол.
Духовні науки відбудуться у Плейн Лейку в церкві від 11. год. 7. веч. до 15. Остання проповідь підчас С. Божої від год. 10.30. Порядок Молебнів, Сл. Божих і проповідей подам підчас реколекцій.
о. Богдан М. Ганушевський
Box 105 Ту Гилс, Алта. Тел. 345

7. Благовіщення—Бовелон
8.—Моркемб
о. Теофіль Гурко,
Тел. 61. — Мирнам, Алта.

САСКАЧЕВАН

7. Благовіщення—Ростерн Богород. (вел. сповідь 6. і 7.)
8.—Мічам, Ростерн-місто (вел. сповідь 7. і 8.)
о. Петро Криворучка
о. Євген Рудачек
1236 Каледж Стр. Саскатун, Саск.

7. Благовіщення—Ґлен Елдер (вел. сповідь)
8.—Норквей-місто (вел. сповідь)
о. Володимир Фляк
Box 37, Тел. 65. Норквей, Саск.

7. Благовіщення—Коло Гаврилюків (9.30 - 10.30; вел. сповідь)
8.—Прудгом (9.30 - 10.30; вел. сповідь)
Увага: Кожної пятниці С. Б. і Сорокоусти у Вонді в год. 9.15
о. Н. Будз
Box 208 — Тел. 47 — Вонда, Саск.

7. Благовіщ. — Прері Ривер (велик. сповідь)
8.—Ервуд (вел. сповідь)
Увага: Кожної пятниці вел. посту в год. 9. рано Сорокоусти, а веч. в год. 7.30 Хресна Дорога в церкві св. Юрія в Годсон Бей.
о. М. Курило — Годсон Бей, Саск.

7. Благовіщення — Редісон
8.—Медовлейк (вел. сповідь)
о. Богдан Бачинський
922—108 Тел. 2731
Норт Бетлефорд, Саск.

7. Благовіщ.—Албертавн (і вел. сп.)
8.—Алтикейн (і вел. сповідь)
9.—Алтикейн (і вел. сповідь)
Увага: У всі пятниці Вел. Посту Сл. Б. Преждеосв. Дарів у Геффорд і Сорокоусти.
о. М. Пилипчук
Box 207, Тел. 37 Геффорд, Саск.

8.—Брукєбі (год. 9. сповідь)
о. В. Савчук
Box 1375, Тел. 3182 Мелфорт, Саск.

7. Благовіщ.—Угринів (вел. спов.)
8.—Кридор
о. А. Хорунжий
Box 73 Тел. 40 Кридор, Саск.

7. Благовіщ.—Ковалівка (велик сповідь)
8.—Рама
о. Іван Мак Box 23, Рама, Саск.

7. Благовіщ.—Сокаль (сповідь 6. і 7.)
8.—Вакав
о. Н. Сидорак
Box 312, Тел. 166, Вакав, Саск.

7. Благовіщ. —Фостон (вел. спов.)
8.—Ваділа (вел. сповідь)
о. Іван Забава
Box 388 Вадена, Саск.

7. Благовіщення — Єлов Крік (великодня сповідь)
8.—Боднарі (вел. сповідь)
о. В. Осадець
Box 111, Альвена, Саск. Тел. 16

7. Благовіщ.—Олеша (вел. сповідь 7. 4. і 1. й 2. 5.)
21., 22. і 23. — Тедмор
Увага: В душпастирських справах прошу звертатися: телефон Пріевна Нр. 86, або Бюкенен Нр. 72.
Український Гр.-Кат. Парохіяльний Уряд в Бюкенен, Саск.
Box 49 Тел. 72

8.—Вейборн
о. В. Обарянин
1731 Торонто Стр. Рідшайна, Саск.

7.—Самбург (і вел. сповідь)
8.—Сісел (і вел. сповідь)
о. О. Наконечний,
799 - 15 Стр. В., Принс Алберт, Саск.

МАНІТОБА

7. Благовіщення—Шол Лейк
8.—Овкбурн
о .Петро Романишин
Box 82 Овкбурн, Ман. Тел. 294

7.—Ольга
8.—Розбурн-місто
о. Є. Олійник,
Box 236 — Розбурн, Ман.

7. Благовіщення — Рембрант
8.—Малантон
о. Волод. Лучків
Комарно, Ман. Тел.: Тулон: 306-3

7.Благов. — Мелеб 10.00, вел. сп.)
8.—Мелеб (11.00); Фрейзервуд (7.00 веч. Вечірня, проповідь і Супл.)
Увага: 3-денні реколекції в Мелеб даватиме Веч. о. декан Р. Добрянський у днях 5., 6. і 7. 4. Щодня в год. 10. рано С. Б. і рекол. наука та веч. в год. 7. Молебень, рекол. наука і Суплікація. В усіх 3 днях велик. сповідь.
о. Еміліян Пільків
Кемп Мортон, Ман. Тел. Ґімлі 313Р6

7. Благовіщення — Минк Ривер
8.—Фишінг Ривер
о. Григорій Овчарик
Box 2, Телефон 820-Р2 Сифтон, Ман. (Давфин Ексчендж)

7. Благовіщення — Скайлейк
8.—Арборг
о. Йосиф Малицький
Box 258 Арборг, Ман.

БРИТІЙСЬКА КОЛЮМБІЯ

7.—Благовіщення—Ню Вестминстер (9.00, у р.-к. церкві, 244 Лоренс вул.)
8.—Чиливек (11.00, у церкві Зіслання Св. Духа при Александер ене.)
о. Маркіян Білик
307 Сідар Ст. Тел. ЛА 1-7506
Ню Вестминстер, Б. К.

7. Благовіщення — Кемлупс
8.—Келовна
о. Василь Волошин
118 Дон Ст. Норт Кемлупс, Б. К.

8.—Ґренд Форкс (10.00)
о. Ґнат Дмитро
Нелсон 1209 Галл Майнс Рд. тел. 79х

ПОТРЕБУЄМО ВЧИТЕЛІВ

для всіх ґрейдів в едмонтонських Сепаратних (Католицьких) Школах, обовязок навчання зачнеться 1. вересня 1956 р. За докладними інформаціями пишіть до:

A. A. O'BRIEN,
Superintendent,
Edmonton Separate Schools,
9807 - 106 Street,
Edmonton, Alberta.

UKRAINIAN MUTUAL
BENEFIT ASSOCIATION OF SAINT NICHOLAS OF CANADA

Найкраще життєве забезпечення дасть Вам та Вашій родині найстарша українська запомогово-обезпеченева установа в Канаді: **Українське Запомогове Братство св. Николая.**
Всіх заінтересованих просимо звертатися по інформації до наших представників, Відділів, або на адресу централі:
804 Selkirk Ave., Winnipeg, Man.

ДОБРА ВІСТКА ДЛЯ ХВОРИХ НА АРТРЕТИЗМ, РЕВМАТИЗМ ТА ІНШІ ЗАДАВНЕНІ ХВОРОБИ

ВОДО - БОЛОТО - ЛІКУВАЛЬНЕ ЗАВЕДЕННЯ

1334 King St. W. — Toronto, Ont., Canada — Phone LE 6-4339
Власник — Богдан Лукасевич, дипл. фізіотерапіст.
Ординуючий лікар: д-р Омелян Шкляр
ЕЛЕКТРОТЕРАПІЯ — КОРОТКІ ХВИЛІ — УЛЬТРАФІОЛЕТНІ ТА ІНФРАЧЕРВОНІ ПРОМІННЯ — ОРИҐІНАЛЬНА ФІНСЬКА ЛАЗНЯ — ЛІКУВАЛЬНІ ВОДНІ, ЕЛЕКТРИЧНІ МАСАЖІ
ЛІКУЄМО: артретизм, ревматизм, ішіас, подаґру, запалення нервів і всякі жіночі хронічні недуги — водами й болотами із славетних зальцбурзьких "МАРІЄНБАДСЬКИХ КУПЕЛИЩ".

ВИСИЛАЄМО
у всі місця КАНАДИ наші водно-болотні КОНЦЕНТРАТИ
"PELOIDIN FORTE"
"PELOIDIN TIEFENMOOR"

Інформації:
Б. ЛУКАСЕВИЧ, Reg. Ph.—1334 King St. W. — Phone LE 6-4339
Toronto 3, Ontario — Canada

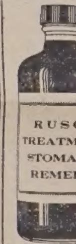

ЧОМУ ХВОРІТИ?

Беріть найліпше лікарство знане в Канаді на звільнення недомагань шлунка, печінки, жовчі нирок, міхура і мочових каналів. Ціна $6.00 і $4.00 за пляшку по всіх аптиках і книгарнях у Канаді.

LUSCOE PRODUCTS LTD.
559 Bathurst Street,
Toronto, 4, Ont., Canada.

Український клінерс в Едмонтоні вичистить ваш одяг найкраще

CLEAN - RITE CLEANERS
9546 - 111 Ave. — Phones 71355 - 782666
І. Боцюрків і В. Ґардзаневич, власники.

Коли хочете бути гарно одягнені та задоволені з обслуги, зайдіть до:

MODERN TAILORS MEN'S SHOP LTD.
9713 JASPER AVE. Phone 24684 EDMONTON, ALTA.
ПЕТРО СВИСТ, власник.

ЄДИНА УКРАЇНСЬКА КОМПАНІЯ В ЕДМОНТОНІ,
яка бере замовлення по найнижчих цінах як на всі матеріяли, так і на споживчі продукти. Достава до Східної Европи ґарантована.

Михайло Ляврин

OVERSEAS EUROPEAN TRADING CO.
9753 Jasper Ave. Edmonton Phone 42979
Res. Ph. evenings: 65198.

Увага, Едмонтон і околиця!

Заходом Обєднаного Комітету Українських Жіночих Організацій міста Едмонтону

— відбудеться —

ВЕЛИКА ЖІНОЧА МАНІФЕСТАЦІЯ

В НЕДІЛЮ 15. КВІТНЯ Ц. Р. В ГОД. 8-ій ВЕЧОРА

в залі Українського Національного Обєднання (УНО, 10629 - 98 Стр.)

Завданням маніфестації є виявити світові черговий злочин комуністичної Москви на українському жіноцтві: жахливе вбивство 500 українських жінок у таборі невільничої праці.

Просимо свідоме українське громадянство своєю численною участю заманіфестувати свій спротив проти чергового злочину кровожадної Москви.

ПРЕЗИДІЯ ОБЄДНАНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА ЕДМОНТОНУ.

ХОРОНІТЬ себе і свою родину проти хворіб і випадків

Василь Томин

Зараз зверніться до Василя Томина

Наші спеціяльні користи із забезпечення віднови включають:

1) Платимодо $7,500.00 за шпитальну опіку.
2) Платимо всякі інші шпитальні кошти до $600.00,
3) Платимо операції до $375.00,
4) Платимо місячну платню за хворобу або випадок навіть ціле життя в разі повної втрати здоровля в наслідок такої хвороби чи випадку.

Телефонуйте, або пишіть:
WILLIAM TOMYN, Special Representative
MUTUAL BENEFIT HEALTH & ACCIDENT ASSOCIATION
10150 - 102 St. Edmonton, Alta. Phones 46252 & 74455

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Вегревил, Алта.

50-РІЧЧЯ ПОДРУЖЖЯ П-ВА ВАСИЛЯ І ЄВДОКІЇ ШАРУНІВ

В суботу 14. січня ц. р. заслужені піонери п-во Василь і Євдокія Шаруни відзначили 50-річчя свого подружжя, вислухавши Служби Божої, що її в їхнім наміренню відслужив Впр. о. Є. Химій ЧСВВ, та прийнявши спільно св. Причастя. Того ж дня вечором у церкві в присутності дітей, внуків і численних вірних ша-

Ювіляти В. і Є. Шаруни

новні ювіляти одержали благословення з рук о. пароха, після чого відбулося гостинне прийняття, що його приготовили добрі діти в "Ліджіон Гал". По вечері господар прийняття п. Й. Федечко привітав ювілятів, а відтак від дітей промовляв найстарший син Іван, від вегревільської парохії Впр. о. Є. Химій, від чипменської парохії п. П. Крижановський і п. Ст. Шарун. Надісланий привіт від п. Петра Кота з Лемонту відчитав п. Й. Федечко. Далі промовляли п. в. А. Соколюк, М. Чапельський, С. Сисак та зять п. І. Танасійчук. Ювілейні дарунки вручили від дітей син Іван, від внуків внучка Юлія Гладило, від парохії, приятелів і гостей о. Є. Химій. Усі промовці бажали дорогим ювілятам ще довгого віку і багато Божих ласк. Опісля всі присутні відспівали в честь п-ва Шарунів грімке "Многая літа".

По сердечних бажаннях і врученню дарунків промовляли ювіляти. Вони подякували Господу Богу, що благословив їм дочекатись такої врочистої хвилини, що могли бачити своїх дітей, внуків і правнуків, Впр. о. Є. Химієві за бажання і дарунок, дітям, внукам, родині, гостям і приятелям за честь і пошану з нагоди золотого ювілею їхнього подружжя.

Обоє ювіляти прибули до Канади з села Конюшків, пов. Броди, Західна Україна, з родичами в 1901 р. Звінчались вони в 1906 р. Шлюб брали в хаті п. І. Старка, благословив їх на нову дорогу життя Впр. о. І. Тимочко ЧСВВ. Виховали вони чотирьох синів і чотири доньки, всіх у релігійнім і національнім дусі. Дочекались теж 35 внуків і 12 правнуків. П-во Василь і Євдокія Шаруни пережили всі піонерські радощі і смутки і були завжди вірні своїй католицькій церкві та українській справі. Вложили вони багато праці в чипменську парохію, де спільно з добрими людьми гідно боронили своєї прадідної віри і своєї церкви. Їхня хата все була відкрита для тодішніх священиків оо. Василіян і вони щиро помагали їм у їх важкій праці. П-і Шарун працювала з іншими жінками на добро парохії в Чипмен, а п. Шарун все був як не заступником голови, то секретарем, а при кінці ще й дяком. У 1948 р. п-во Шаруни замешкали коло своїх дітей у Вегревил, де також беруть живу участь у церковному і громадському житті.

Чипменська і вегревилська парохії складають п-ву ювілятам найщиріші бажання з нагоди 50-річчя їх подружжя. Хай Господь благословить їм у щастю і здоровю прожити ще багато літ!

З нагоди цього ювілею зібрано на "Українські Вісті" $10.75. С. С.

Саскатун, Саск.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ П-ВА ПАВЛА І МИХАЙЛИНИ САВКІВ

26. лютого ц. р. святкували п-во Павло і Михайлина Савків срібний ювілей подружнього життя. З цієї нагоди сусіди і парохіяни підготовили несподіванку для ювілятів, яка відбулася в домі "Просвіти" при катедральній парохії св. Юрія в Саскатуні. В гарно прибраній залі засіли ювіляти разом зі своїми приятелями, односельчанами і сусідами. По спільній молитві господар вечора п. Петро Сірко, що є заступником голови парохіяльного комітету, відкрив цю несподіванку та оповів про тиху й жертвенну працю п-ва Савків при парохії, а зокрема п-і Савків, що часто і радо спішить з поміччю. Всч. о. І. Олійник привітав ювілятів від парохії і подякував за їхню дотеперішню працю. П-і Марія Симак говорила від Жіночого Товариства при парохії і подякувала за велику поміч і щиру працю п-і Савків для цього товариства. Після того п-і Ю. Т. Яніцька подякувала гостям і парохіянам за їх присут-

Ювіляти П. і М. Савків з внуками

ність і звеличання цього родинного свята та спеціяльно подякувала паням за їх поміч у підготові прийняття. Дальше прочитала телеграми з бажаннями від доньки ювілятів Стефанії, зятя Василя і внуків, від брата Стефана Ґулки, вкінці від Сестри Сильвестри із Згромадження в Боффало в Америці. Дуже гарні були теж бажання від маленької Рожі Козак, похресниці п-і Савків. Відтак ювілятів обдаровано цінними дарунками від родини, присутніх та від поодиноких осіб. Присутні теж жертвували на Службу Божу в наміренні ювілятів.

П-во Савків щиро-сердечно подякували всім за цю несподіванку, за присутність, дарунки і молитви. Ювілятам і всім гостям відспівано многолітствіє. Першу частину закінчено молитвою. Відтак відбулася забава з музикою.

П-во Савків обоє уроджені в Старому Краю. Вони пізналися тут і подружилися в 1931 р. в Йорктоні, але вже в 1934 р. поселилися в Саскатуні, де й проживають досьогодні. П-ву ювілятам, їх дітям і внукам бажаємо довгого і щасливого життя.

Підчас прийняття переведено збірку, з якої $10.00 призначено на фонд "Українських Вістей".

Присутня.

Дромгеллер, Алта.

З НЕСПОДІВАНКИ НА "УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ"

В суботу 10. березня ц. р. вечором зійшлись парохіяни, приятелі і знайомі в парохіяльній галі, щоб улаштувати несподіванку з нагоди уродин п-і Павлини Москі, нашої щирої парохіянки. Підготовою несподіванки зайнялись пані Карандій і Ловик.

Коли п-і Москі ввійшла на залю, всі присутні відспівали їй "Многая літа". Господар несподіванки п. Т. Сорокопуд привітав її в імені всіх присутніх. Скромну гостину розпочато молитвою, яку провів Всч. о. парох Л. Сивенький. Тому, що це було в часі великоднього посту, вечір пройшов згідно з правилами посту. По перекусці промовляли о. парох Л. Сивенький та голова парохіяльного комітету п. Т. Сорокопуд, що підкреслювали заслуги п-і П. Москі та її невтомну працю для добра нашої парохії і церкви.

П-і Павлина Москі народилася 1907 р. в селі Колиндяни, пов. Чортків, Зах. Україна. До Канади приїхала 1923 р., де живе ввесь час у Дромгеллер і працює для нашої церкви віддано та щиро. Заслуженій імениниці вручено від усіх парохіян гарний дарунок, за що вона щиро подякувала, як і за несподіванку, якої віяк не сподівалася.

На закінчення п. Т. Сорокопуд зробив заклик до збірки на пресовий фонд "Українських Вістей". Збірка, що її перевели п. Носійчук і п. Ґренді, принесла $5.20. Бажаю шан. п. Москі ще багато літ прожити. Усім жертводавцям щира подяка.

І. Д.

Сифтон, Ман.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

7. лютого ц. р. відійшов до вічности в Дженерал Госпитал у Давфині піонер бл. п. Григорій Бурак, проживши 80 років. Уродився він у Західній Україні і там скінчив середню школу. В р. 1900 прибув до Канади й осів у сифтонськім дистрикті біля Фишінґ Ривер, де фармерував до р. 1944. Відтак перейшов до міста Сифтону на відпочинок.

Бл. п. Григорій зазнав усіх невигод піонерського життя. Однак ні-

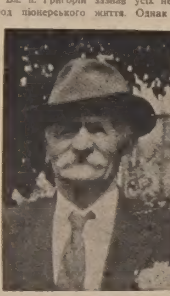

Бл. п. Григорій Бурак

коли не залишав своєї церкви і як у Фишінґ Ривер, так і в Сифтоні він завжди брав активну участь у парохіяльній праці та як дяк своїм гарним голосом звеличував церковні відправи. Довгими роками працював у Церковнім Комітеті і був поверх 16 років шкільним радником у школі Фишінґ Ривер та 8 років секретарем місцевої школи Нортерн.

В р. 1909, коли померла його перша жінка, лишився з чотирма маленькими дітьми, тому в р. 1910 оженився вдруге з Францискою з дому Ребенчук, яка померла в 1947 р.

Рік перед смертю бл. п. Григорій став темним і мусів замешкати в доньки Катерини зам. за Василем Коваликом у Сифтоні. Хоч йому було тяжко не бачити світа Божого, однак все терпеливо зносив, приступаючи часто до св. Тайн та був завжди готовий на поклик Божий.

Пок. Григорій лишив по собі по першій жінці Катерині з дому Океніків троє дітей: Василя на Піс Ривері, Марію у Ванкувері та Анну Кучер. Син Микола помер у 1947 р. По другій жінці Францисці з дому Ребенчук лишилися чотири сини і три доньки: Михайло у Фишінґ Ривер, Павло в Давфині, Петро та Йосиф у Сифтоні, Катерина зам. за Василем Коваликом у Сифтоні, Лилі зам. за Т. Кучерявим у Сифтоні, Настя зам. за Іваном Грицишином у Сифтоні, а також 13 внуків і 5 правнуків.

10. лютого відправилася Панахида в домі п-ва Коваликів при участі багатьох людей. На другий день у місцевій українській католицькій церкві св. Йосафата в Сифтоні о. декан. Г. Овчарик відправив похоронні обряди та виголосив прощальне слово. Відтак тлінні останки зложено на новім гарнім цвинтарі Всіх Святих. Хоча була сильна сніговія, дуже велике число людей прибуло на похорон.

Спи, Григорію, тихим сном, хай канадійська земля буде тобі легкою!

Редвей, Алта.

В РОКОВИНИ СМЕРТИ БЛ. П. МАРТИНА БУЧАКА

Бл. п. Мартин Бучак

В суботу 17. 12. м. р. найближча рідня відзначила роковини смерти доброго мужа, батька й дідуня, бл. п. Мартина Бучака. Ранком у параф. каплиці Всч. о. парох В. Жолкевич відправив заупокійну Службу Божу і Парастас за померлого Мартина Бучака. На це поминальне Богослуження з'їхалися всі діти, приятелі й сусіди.

По Богослуженні відбувся поминальний обід у домі вдови п-і Варвари Бучак. В часі обіду промовляв о. парох, опісля М. Костарева перевів збірку на "Українські Вісті". Жертвували по $1.00: Ів. Сорока, Хр. Бенчарська, А. Скрипник, Іван Бучак, Варвара Бучак, Марія Круглик і дрібними $2.50, разом $8.50. Жертводавцям щира подяка, бл. п. Мартинові Бучакові вічная память!

Бл. п. Мартин Бучак помер 19. 1. 1954 р. на серцеву недугу, проживши 80 років До Канади приїхав із села Колиндяни, чортківського повіту, в 1908 р. і ввесь час фармерував у Редвей. В останніх роках залишив фармерувати і гарно вироблену фарму передав своєму синові Іванові, а сам з дружиною Варварою замешкав у власному, новому домі в Редвей. Пок. Мартин був дуже працьовитий і при тому глибоко релігійний. Залишив у смутку вірну дружину Варвару та 5-ро дітей: Магдалину зам. Пасай, Анну зам. Коляса, Йосифа, Івана, Марту зам. Скрипник (син Михайло помер у 1943 р.).

Бл. п. Мартин від перших початків поселення в Редвей був прикладним і жертвенним членом нашої парафії, допомагав при будові церкви Успення М. Б., радо жертвував на потреби парафії, а в останньому році склав жертву в сумі 100 долярів на будову нової церкви в Редвей. Величавий його похорон відбувся 23. 12. 1954 р. при участі всеї родини, приятелів та сусідів.

о. В. Ж.

Мирнам, Алта.

ВЕСЕЛИЙ ВЕЧІР

Заходом Відділу ЛУКЖ відбувся 2. березня ц. р. веселий вечір в Українськім Нар. Домі в Мирнам. Членкині приготовили смачні вареники і паї, якими угощали гостей, що прийшли на вечерю. Треба завважити, що поважне число гостей прибуло до нас з Бовелон. Цю вечерю звеличали також своєю присутністю: о. І. Черкавський, парох з Дервенту, о. Р. Стародуб, парох з Верміліон, та о. Б. Ганушевський з дружиною з Ту Гилс. Всч. о. Гурко, місцевий парох, провів молитву перед вечерею.

Під проводом голови Відділу ЛУКЖ п-і Павлини Коляди членкині подавали смачні вареники до столів. Всіх гостей гарно привітав п. Дм. Яцій та попросив до слова о. Б. Ганушевського з Ту Гилс, що недавно прибув з Кемлупс, Б. К.

По вечері гості забавлялися під проводом п. Л. Лисевича. Л. Л.

Подяка. Складаємо щиру подяку Всч. о. парохові й деканові Гр. Овчарикові за співчуття та за похоронну обслугу. Дякуємо п. Миколі Дудареві за читання Псалтиря при домовині та всім людям з дальших і близьких сторін, що взяли участь у похороні, як також "Сітс Фюнерал Директорс" з Давфину. Нехай Господь буде вам усім нагородою! А дорогому татові й дідусеві вічная память!

Родина покійного Григорія.

Лулу Айленд, Б. К.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА МАТВІЯ І САБІНИ МИХАСИН

14. лютого ц. р. минуло 50 років від дня вінчання п-ва М. і С. Михасин. Цього дня, на бажання ювілятів, Всч. о. Василь Мартиник відслужив у місцевій церкві благодарну св. Літургію.

В неділю 19. лютого родина і приятелі влаштували ювілятам несподіванку. По співанії Службі Божій ювіляти одержали ювілейне благословення, по скінчені якого всі присутні перейшли до залі Просвіти, де відбулося ювілейне прийняття.

Господарем того обіду був п. Ф. Томіцький. При кінці обіду він покликав до слова Всч. о. пароха, доньку ювілятів Володимиру і зятя Вернарда Кокоцьких, краянів М. Яцкова, М. Рекіса і П. Прокопишина. Почесним дружбою і дружкою були п. О. Данилюк і п-і К. Прокопишин. Після многолітствія і бажань вручено ювілятам гарний дарунок, за який обоє по черзі дякували.

П. М. Михасин приїхав до Канади в 1903 р. із с. Поміріці, пов. Бучач, Зах. Україна; його дружина Сабіна з дому Голик приїхала з родичами в 1900 р. із с. Трибухівці, пов. Бучач. Вони подружилися в Лейдивуд, Манітоба, 14. лютого 1906 р. Звінчав їх пок. вже о. М. Гура ЧСВВ. Вони поселилися в Босижурах, Ман., де мешкали до 1927 р. Ювілят працював там на секції. Також у довколишніх кольоніях був він дяком. Від 1927 р. мешкає на Лулу Айленд, Б. К., де також при місцевій парафії помагає в дяківстві.

Ювіляти мають чотири доньки— всі вони заміжні, чотирьох внуків і чотирьох правнуків.

На заклик п. Ф. Томіцького зібрано з цієї нагоди на фонд "Українських Вістей" $13.50, а ювіляти від себе зложили $5.00. Всім жертводавцям щира подяка. Шановним ювілятам нехай Господь Бог дозволить у кріпкому здоровю прожити серед своїх рідних і приятелів ще довгі роки!

Присутній.

Восетна, Алта.

ВІНЧАННЯ ТОМИ ЧЕРКАВСЬКОГО І ОЛЬГИ ПУКАЛО

В суботу 5. 11. м. р. відбулося в церкві Св. Духа у Восетній вінчання п. Томи Черкавського, сина Михайла і Параскевії з роду Коляса з Редвей, з п-ою Ольгою Пукало, донькою Миколи й Анни з роду Процьків.

Т. і О. Черкавські

Перед вінчанням в год. 4. попол. Всч. о. парох В. Жолкевич відправив Молебень до Матері Божої в намірені молодят, опісля довершив акту вінчання і виголосив відповідну проповідь та склав молодятам бажання.

По вінчанні відбулася весільна гостина в домі родичів молодої п-ва Пукалів. З'їхалася численна рідня, знайомі і сусіди, яких щиро гостили родичі молодої. В часі гостини промовляв о. парох і на його заклик дружки перевели збірку на пресфонд "Українських Вістей". Жертвували по $1.00: о. В. Жолкевич, Мих. Черкавський, Параск. Черкавська, М. Черкавський, Нестор Пукало, Павло Кучмак, П. Корпесьо, Ів. Черкавський, Іван Котиляк. Зібрано $9.00. Жертводавцям щира подяка, а молодятам многая літа!

Годиться згадати, що в тиждень пізніше 12. 11. відбулася весільна гостина в домі родичів молодого п-ва Черкавських у Редвей.

Присутній.

Ярослав, Алта.

ПОХОРОННІ ДЗВОНИ

13. лютого ц. р. упокоївся в Бозі по довгій недузі бл. п. Василь Брода, проживши 57 років. Перед смертю прийняв св. Тайни і покріплений ними відійшов у вічність.

Батьки його Іван і Катерина Броди походили з міста Краківця, пов. Яворів, і приїхали до Канади 1899 р. та поселились у Ярославі, в околиці Брудергайму. Бл. п. Василь Брода оженився з Анною Дусанов-

Бл. п. Василь Брода

ською 7. червня 1929 р. та прожив з нею 26 років. Їхнє подружне життя плило спокійно. Пок. Василь був тихої вдачі, відзначався покорою і завжди уникав першенства та слави. Був добрим членом нашої парохії в Ярославі та релігійною людиною. Полишив у тяжкому смутку жінку-вдову Анну, сина Івана, доньку Марію зам. Огл і внука Юрія Мирослава, братів Миколу та Михайла і сестру Марію.

В навечерія похорону відправив у домі покійного Парастас місцевий парох о. В. Чопей при великому числі людей. Другого дня, 16. лютого, відслужив о. Чопей похоронні Богослуження, Службу Божу та виголосив прощальне слово. При участі близької і дальшої родини та великого числа знайомих похоронено тлінні останки бл. п. Василя на місцевому цвинтарі. Пронеслось над могилою "Вічная память", одночасно полились сльози з очей жінки-вдови, дітей, родини та всіх приявних, що заносили гарячі молитви за душу бл. п. Василя.

Всіх учасників похорону запросила вдова до дому на поминальний обід. У часі обіду переведено збірку на "Українські Вісті", яка принесла $7.00

Присутній.

Подяка. Складаємо сердечну подяку Всч. о. парохові В. Чопеєві за відправу похоронних Богослужень і прощальне слово, похоронному заведенню за солідну обслугу, жінкам-сусідам зі Скаро за поміч у приготуванні поминального обіду, близькій і дальшій родині та всім, що віддали останню прислугу покійному, зокрема ж тим, що прийшли до нас зі словами потіхи й розради в годинах нашого смутку.

Опечалена юдова Анна, син Іван, донька Марія з чоловіком, внук Юрій Мирослав.

Пейнтон, Саск.

25-РІЧЧЯ ПОДРУЖЖЯ П-ВА ОМЕЛЯНІВ

В неділю 19. лютого ц. р. родина, знайомі і сусіди з'їхалися до дому п-ва Омелянів, щоб зробити їм милу несподіванку з нагоди 25-их роковин їх подружнього життя. З дальших околиць прибули: донька Гелен Меклод з Мелвил, Саск., донька Катерина із Саскатуну і п-во Омелачни з Норт Бетлефорд. Пані приготовили і прибрали гарно стіл, при якому ювіляти зайняли почесні місця. Далі сиділи їхні діти, члени родини і гості. Обід почався молитвою. Після обіду п. І. Бочар побажав ювілятам в імені всіх гостей прожити много літ і всі присутні відспівали їм гучне "Многая літа". Після того господар вручив ювілятам гарний дарунок від усіх гостей (срібне чайне начиння та обрус), а від дітей дуже гарний срібний сет і живі цвіти. Потім гості бавилися до пізної ночі.

Наші гості не забули при тому і про збірку на українську пресу. Збіркою зайнявся п. І. Бочар. Зі збірки призначено $5.00 на "Українські Вісті". Всім жертводавцям щира подяка, а п-ву Омелянам бажаємо дочекати золотого ювілею.

Присутній.

Підтримуйте український
ГОТЕЛЬ В ЕДМОНТОНІ
У свого ліпше, як у чужого
RITZ HOTEL
(EDMONTON) LTD.
10346 - 97 Street — Phone 43151
Edmonton, Alberta
Петро Сацьків, управитель.

РЕВМАТИЧНІ БОЛІ
Тратите всю охоту до життя через гострі, колючі, або глухі, томлячі болі мязів та суслобів? Чи Ваші ноги так наболілі, що не смієте ні кроку ступити, крижі Вас так ломлять, що ні зогнутись ні схилитись не годні? Когось з Ваших в Европі поклала в ліжко недуга ревматизму? Для Вас прекрасна новина!
Templeton's T-R-C's це найбільш покупний у Канаді патентований лік, що такі терпіння усуває. Це лік, за яким Ви тужили, щоб спокійно працювати та заснути. У Вашій аптеці за 79 цт. і $1.50.
ДАРОМ — За безкоштовною пробкою пишіть:
T-R-C's
56 Colborne Street, Toronto 1, Dept. "U"
TEMPLETON'S T-R-C's

ПАЧКИ В УКРАЇНУ
YANA FABRICS — Відділ в Едмонтоні, 9607 - 102A Ave., вишле пачку Вашим близьким в Україну та до Польщі. Висилаємо речі нові просто з нашого магазину. Всі речі, які висилаємо, можете оглянути та вибрати самі. Висилаємо теж Ваші власні нові речі. Всі оплати за посилки в Україну оплачуються тут. Відборець в Україні дістає речі без оплати. Всі посилки обезпечені, їх достава гарантована.
Під увагу Вельмишановним Паням!
Крім відділу висилки пачок маємо на складі теж великий вибір дитячих суконок для хресту та дитячих одягів до першого св. Причастя. — Зайдіть та огляньте і переконайтесь без обовязку купна.
YANA FABRICS EDMONTON BRANCH
Phone 46357
9607 - 102A AVENUE, EDMONTON, ALBERTA

ВИДЕРЖУЮТЬ ДОВШЕ, НІЖ ІНШІ!
Penmans
WARRANTED HIGH GRADE PENMANS KNIT-GOODS
ДОВГОТРИВАЛІ
РОБОЧІ СКАРПЕТКИ

Якого б ви виконання чи якости не потребували, ви напевно такі скарпетки знайдете, купуючи РОБОЧІ СКАРПЕТКИ фірми ПЕНМАНС. Скарпетки, що вам подобаються, ви купите за приступну ціну.
ТЕЖ СПІДНЯ ТА ВЕРХНЯ БІЛИЗНА
ФІРМА ВІДОМА ВІД 1868 РОКУ
WS - 10 - 4

Terry Cherniawsky
Piano Tuning & Repairs
9707 - 71 Ave. Edmonton, Alta.
Phone 393595
Box 142, Vegreville, Alta.
Phone 2675.

УВАГА, УКРАЇНЦІ ЕДМОНТОНУ Й ОКОЛИЦЬ, УВАГА!
8-го КВІТНЯ (НЕДІЛЯ) В 3-й ГОД. ПОПОЛУДНІ
В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНЬОМУ ДОМІ,
В 8 ГОД. ВЕЧОРА (того ж дня) В ГАЛІ УНО
висвітлюється новий звуковий повнометражний український фільм
"ГОДИННИК БЄ 12"
Тільки один раз в Едмонтоні. Не втратьте нагоди!
Прийдіть самі і повідомте знайомих!

Alberta's Natural Gas Industry : PROCESSING

Для чищення проводів природного газу не вживають щіток ні мила . . . але треба виконати іншу роботу, щоб усунути деякі речовини з газу, які зменшують видатність його як опалу. Щоб докладніше прочистити "мокрий" або "квасний" газ, уживають дегідраторів, щоб усунути водну пару, тоді коли вежі для всмоктування забирають небажану нафту. Ця "перерібка" є важною частиною природного газу. Бо завжди кінцевим продуктом мусить бути чистий, сухий природний газ — Досконалий опал Альберти!
З газом дістаєте услугу
. . . ось як ми плянуємо!
Northwestern Utilities
NATURAL GAS SERVICE

Вісті з Едмонтону

ТИЖДЕНЬ ДУХОВНИХ ВПРАВ В ЕДМОНТОНІ

Великий піст св. Чотиродесятниці — це час, призначений на відновлення душі. До того повинні змагати всі вірні і в цьому повинні їм якнайбільше допомогти священики-душпастирі. За тим повинен якнайсовісніше слідкувати пастир повіреного собі Христового стада.

Відновлення душі полягає в тіснішій злуці з Христом, яка є найкраща у прийняттю св. Євхаристії у св. Причастю. Обовязок пасхального св. Причастя є такий давній, як давні закони Христової Церкви. Виконуванням цього обовязку виказуємо себе назовні як практикуючі християни, що своїм життям, згідним із законами св. Церкви, є в злуці з цілим містичним тілом Христа.

Едмонтонські Українці в загальному все совісно старались виконати свій обовязок добрих християн. До того закликав їх великопосними пастирськими листами Преосвященний Владика Кир Ніль.

Цього року Преосвященний Владика, по нараді з усіми о. парохами Едмонтону, зарядив, щоб духовні великопосні вправи відбути в дещо інакший спосіб, як воно бувало дотепер. Не йшло тут про зміну змісту наук, бо Христова правда все та сама і без змін, а йшло про зміну форми, щоб вірні прослухали наук у новій формі, від нових проповідників, з кращим пристосуванням до поодиноких станів людей.

Тому й назначено на духовні вправи для всіх Українців Едмонтону один тиждень з духовними науками у трьох найбільш центральних церквах столиці Алберти: св. Йосафата, св. Юрія і св. Василія. В кожній з цих церков кожного вечора були голошені духовні науки. В церкві св. Йосафата вони були пристосовані для чоловіків, у церкві св. Юрія для жінок, у церкві св. Василія для молоді.

Всч. о. Микола Дядьо, парох з Вернону у Британській Колюмбії, проповідував у церкві св. Йосафата. Він знаний в Едмонтонськім Екзархаті як ревний священик, що, крім душпастирської праці в парафії, багато труду вкладає в розвиток проповідництва і катехизування вірних. Зпід його пера появилась недавно друком книжка проповідей п. з. "Відвічні стежки", а також о. М. Дядьо є постійним співробітником українського тижневика "Українські Вісті", в якому від кількох років містить статті в частині для недільного духовного читання. Тому не диво, що і духовні науки, які тепер голосив о. Дядьо в Едмонтоні, були глибокі змістом, рясно документовані цитатами св. Письма, св. Отців і найновішими голосами Вселенських Архиєреїв. По своїй формі були вони, можна б сказати, філософічно стислі, нерозводнювані зпишніми прикладами, без чуттєвої сентиментальної закраски. Брак саме таких наук давно відчувався в Едмонтоні. Нераз, передовсім серед молодшого покоління мужчин, можна було почути голоси: "Чому то в інших церквах можна почути релігійні виклади?". "Чому деінде говорять про різні труднощі духовного життя отверто, зі спокоєм?" "Чому в нас обмежуються до голосних проповідей, які захоплюють серце, не переконують розуму та у висліді витискають лиш сльози зворушення?" Науки, голошені в церкві св. Йосафата, збили і ці закиди. Виклад о. Дядя був може дещо заважкий для пересічних слухачів, але велика більшість слухачів, переважно особи із середньою і вищою освітою, напевно належно оцінили труд о. місіонаря.

Або церква св. Юрія показалась замалою, щоб змістити усіх учасниць духовних вправ, або прегарні науки, що їх голосив Впр. еромонах Марко Стек, ігумен Студитів з Онтеріо, були загарні, що з'єднали собі прихильність таких численних слухачок. Сама добродушна усмішка о. ігумена, що так злагіднює твердий вигляд його черечої ряси і реміняного пояса, була дзеркалом його добрячої душі і щирого серця, з якого плили лагідні слова науки. Вони були такі щирі, такі рідні, як щирими і рідними були спомини про Великого Митрополита Андрея Шептицького, якому о. ігумен пожертвував ці духовні вправи, в якого просив заступництва для всіх мамів перед престолом Всевишнього.

Духовні вправи для молоді, що їх голосив у церкві св. Василія Впр. еромонах о. Іван Бала, ігумен Редемптористів із Саскачевану, найкраще виправдали плян Преосвященного Владики про окремі науки для різного стану осіб. Таких наук для молоді не можна б зробити в окремих усіх парафіях, бо було б замале число слухачів і тимсамим непропорційний труд для проповідників. А ці науки були тільки для молоді. З них не мав би користи ні батько ні мама. Вони були голошені для молоді, у формі зрозумілій тільки молоді. В них досвідчений знавець молодих душ о. Іван Бала заторкнув багато цікавих справ. Не поминув навіть дещо дразливих питань танців, одягів, прикрас, близьких нагод до гріха, якими є невідповідне товариство, пусті забави і т. д. Хто чув ці науки, напевно скористав багато, хто не чув, може щиро жалувати, бо устами місіонаря-Редемпториста говорив сам Христос, як колись до юнака, що бажав унаслідити життя вічне. Напевно неодному з учасників цих наук прийшло на гадку: "О, коби Бог дав нам більше таких ревних і досвідчених місіонарів! Коби ОО. Редемптористи частіше заїздили до нас, або й поселились поміж нами і тут в Алберті, як від 60 років у Саскачевані потрудились над спасенням українських душ!"

На закінчення духовних вправ у всіх трьох церквах була нагода до св. Сповіді, яку слухали оо. Парохи всіх едмонтонських церков.

Кожного вечора в різних церквах був присутній на науках Преосвященний Владика Кир Ніль в асисті духовенства. Присутність нашого доброго Пастиря благословенно ділала на духовне його стадо і скріплювалось почуття дитячої любови до свого Архиєрея, яке все знаменує відношення всіх вірних до Достойної Особи Преосв. Кир Ніля. Труд доброго Пастиря завершив Преосв. Владика ще й тим, що особисто в усіх церквах відправив Архиєрейські св. Літургії і власними руками уділив кількасот особам пасхальне св. Причастя.

На особливу згадку заслуговує прегарний Молебень до Хреста Господнього, який був співаний кожного вечора в усіх трьох згаданих церквах. Треба бути вдячним, що Апостольський Престіл пригадує нам на наші давні, традицією освячені Богослуження та бажає очистити наш український обряд від тих нашарувань передовсім латинізації, які введено в різних часах передовсім через незнання справи, або мильну суміш понять віри й обряду.

Вечором у неділю 25. ц. м. відбулась духовна наука і сповідь дітей. Науку голосив Всч. о. Дмитро Грещук, парох церкви св. Володимира в Едмонтоні і секретар Єпископської канцелярії. Маси дітей слухали з захопленням щирих наук молодого проповідника, що вкладав у свої слова душу і палкі почування молодого священичого серця. В понеділок українські діти були за стараниям Преосв. Владики Кир Ніля звільнені з науки в усіх школах Едмонтону, щоб могли спільно приступити до св. пасхального Причастя. По святій Літургії зроблено спільну знимку дітвори з Архипастирем посередині, а потім пані з Т-ва "Добра Воля" гостили дітей сніданком.

Успіх духовних вправ був дуже великий. Українці Едмонтону відчули, що вони є великою родиною, яка має спільно змагати до спасення душ, до насліддя вічного життя в небі.

Дай Боже, щоб за прикладом Церкви пішов увесь український загал. Злучені в одне—ми сильні. Коли бачимо нашу обєднаність, ростемо в дусі розуміння своєї гідности і нам не страшне буде чуже море, яке грозить нам утопленням. Нехай спільна знимка частини української дітвори Едмонтону переконає і слабодухів, що є для кого жити, є для кого трудитись і наша праця не піде намарно!

О. парох.

КОНЦЕРТ У ЧЕСТЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В УНО

В неділю 25. березня ц. р. в год. 8. вечора місцева філія УНО влаштувала концерт памяті Тараса Шевченка. В програмі того вечора були виступи мішаного хору УНО під дириґентурою п. М. Куця з піснями: Заповіт, Світе тихий, Учітеся, брати мої, та Ой, три шляхи: гарно заспівували в цих піснях Віра Байрак, Галя Крук і Ганя Гаврилечко. Чоловічий хор "Дніпро" під дириґентурою п. Р. Солтикевича виконав твори: Косар, Село і серце одпочине та Сонце заходить з гарним баритоновим сольом у цій останній пісні о. В. Тарнавського. П-а Віра Байрак проспівала з чуттям: На що мені чорні брови і Минули літа молодії; акомпаніював М. Куць при піяні й О. Бунь на скрипці. У п-и В. Байрак помітний значний поступ завдяки наполегливій праці над своїм милим сопраном. Музичне тріо—проф. С. Яременко, О. Бунь і М. Куць—відограло прегарно кілька пісень до слів Шевченка. Молоденька Марійка Хомяк продеклямувала віршик: "До Шевченка". Р. Осташевський уривки з "Послання". Реферат, що його виголосив п. В. Скорупський, зробив на присутніх помітне враження. Доповідач бачить заслуги Шевченка для українства головно в тому, що Шевченко перший взяв на себе всю відповідальність за біль свого серця, стаючи в обороні правди й справедливости, покривджених і найменших, і так суцільно злив свою долю з долею українського народу. Національними гимнами закінчено цей вдалий вечір памяті генія української нації.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

† Д-Р ВОЛОДИМИР ЧАПЕЛЬСЬКИЙ

18. березня ц. р. помер у Клівленді, Огайо, довголітній лікар у Дрогобичі, Західна Україна, д-р Володимир Чапельський, проживши 74 роки. В. И. П.!

ВСЯЧИНА

ДОВГОЛІТНІ ЛЮДИ—НЕ БАГАЧІ

Один французький лікар написав книжку про таємницю довгого життя. Він подорожував довгі літа по Европі для того, щоб відвідати 400 осіб, які мали понад 100 років. Висновки, які він поробив, дуже цікаві. Цікаве те, що довге життя не є залежне від зовнішніх матеріяльних обставин. Навпаки, більше 80% усіх старих, яких пізнав цей лікар, жили в бідних обставинах, часами навіть у злиднях. Виходить, що така вже доля багачів, що вони, попри ввесь комфорт і добру лікарську опіку, живуть недовго. Він висловлює думку, що доброякісний і вишуканий харч радше скорочує життя, аніж мав би його продовжувати.

ПЕС З'ЇВ $140

Коли В. Оппельт в Едмонтоні пробудився рано, побачив, що з кишені в його штанах пропала ґама і 140 паперових долярів. Винуватець все ще був у його спальні. Пес, який ночував в одній кімнаті зі своїм господарем, захотів побавитися вночі і серед того з'їв сто сорок долярів, які пропали раз назавжди.

АНДРІЙ ЧАЙКОВСЬКИЙ (13)

ВІДДЯЧИВСЯ

ОПОВІДАННЯ З КОЗАЦЬКОЇ ДАВНИНИ

— Я і знав, панове товариство, що так ви порадите і тому ми наказали, щоб ладитись у похід. Тепер, правда, не надто відповідна пора, бо треба хліб з поля збирати, але довше відкладати годі. Ми й про те міркували, що всі не можемо йти, і тому запросили до помочі наших побратимів знад Дону. Ось саме прийшли до нас післанці з вісткою, що два полки Донців дожидають нас біля Кінських вод. Через те я думаю, щоб і наших пішло не більше тисячі. Значить, що всі семейні товариші залишаться дома.

— Дайте і мені сказати слово — говорив запорожець Грицько Дотепа, підносячи шапку вгору:

— Коли б пішло всього дві тисячі разом з Донцями, то мало. То так, як би один чоловік пішов стадо куропаток руками ловити. Вважайте, що то не город здобувати, загнавши ворога в один кут, а то ми йдемо воювати в степу, куди такий ворог, як Татарин, знає втікати. По другому: нас повинно бути втроє стільки, що Донців, бо як нас буде по рівні, тоді настане суперечка, кому ватажкувати. Поправді повинно бути двох отаманів, а це чорта варто, бо де дві господині, там хата неметена. До того треба одної голови, одної сильної руки, щоб добре держала поводи в руці. Нераз їшли ми з гетьманцями, а не було згоди, а щож тепер, коли йдемо поруч з народом іншої породи? Не перечу, що Донці лицарі добрі, але краще буде, коли вони підуть під нашою рукою, а не ми під їхньою.

— Правду каже! — гукали козаки.

— Хай буде по вашому — говорив кошовий — пішлемо три тисячі наших. У нас і припасу на це є. А тепер діло в тім, кого вибрати наказним? Бо коли не йдемо цілим кошем, то ґенеральна старшина повинна лишитися вдома.

— Хай буде так, — говорив Дотепа: — Ти, батьку кошовий, веди козацтво в похід. У поході такім треба ватажка поважного, а вже як будеш нашим отаманувати, то й Донці присмиріють. Ми краще виберімо наказного на Січі.

— Згода! Веди, батьку сам!

— Добре, панове товариство, я вас поведу хочби на той край Криму, та наказного для Січі нема що вибирати, бо по нашому прадідному звичаю найближчою старшиною до кошового є пан суддя ґенеральний і він мене тут заступить.

— Добре! Ти, батьку, веди, а тут хай пан ґенеральний суддя порядкує.

— Спасибі, панове товариство, що так гарно діло поладнали. Тепер, коли рада скінчена, розходьтесь на своє місце, бо завтра рано рушаємо. Поставимось на лівім берегу Дніпра, зараз напроти Січі. Ти, пане обозовий, наглядай за порядком при переправі та в таборі.

Кошовий зійшов з підвищення. Народ наново загомонів, захвилював і став розходитися до своїх курінів.

Кошовий прикликав Касяна і післав його з десятком козаків до Донців завести їм розпорядок, куди їм рушати.

Касян, як вийшов від кошового, попрямував зараз до хлопячого куріня. Йому хотілось побачити і розпрощатися з Івасем. Івася викликали на двір, а за ним вийшов і Андрій. Касян каже:

— Я зараз виїжджаю, та коли вернусь, то хіба аж по поході, оскільки не загину. Слухай мене, люба дитино: Тебе я полюбив як рідного. Як дізнаєщся, що я пропав, так помолись за мою грішну душу, спомяни мене так щиро, як щиро я люблю тебе... Здоровий будь, рости великий, добрим козаком будь, хай тебе Бог стереже та у своїй опіці держить. Прощай, синку любий! Касян обняв хлопця, цілував та гладив його чорні кучери. — Любіться, хлопці як побратими, з вас люди вийдуть на славу. —Касян поцілував Андрія теж. Андрій помітив, що в оці Касяна блиснула сльоза. Касян відійшов швидко, не оглядаючись Обидва хлопці стояли мовчки.

— Який він добрий! — говорив Андрій.

— Я його мов батька люблю, не знати, чи доведеться ще коли його побачити...

— У тім воля Божа, ніяк не вгадаєш.

Тої ночі у Січі мало хто спав. Цілу ніч гомоніло наче при пожарі. А на другий день, як тільки стало на світ заноситися, хлопці сиділи вже рядком на січових валах і придивлялися, як козаки перевозили за ріку коні, вози з припасами на великих чайках.

— Чи ти вже бачив коли таке? — питав Івась Андрія.

— Ой, чи раз! Звідсіля й більше війська виходило.

— А чого козаки так обступили базар? — Чого вони пильнують?

— Я добре не знаю. Вони либонь так крамарів пильнують, щоб який Татарин не викрався та не звістив своїх, що похід на них буде. Я ще вчора, ще далеко перед радою, цю сторожу покмітив...

На другому боці ріки уставились вози рядками. Військо порядкувалось. Між ними чвалували на конях осаули та розсильні козаки, табір розтягався далеко в степ.

На сході сонця зарожевіло небо. Тоді вийшов кошовий зі свого домику, перехрестився на церкву і попрямував до ріні, де вже ждав на нього байдак, котрим перевезли його на той бік. Там привели йому сивого турецького коня. Кошовий подався зараз до війська. Заграли сурми і січовий прапор похилився перед головою козацького запорожського війська.

Тоді з січових валів заревіли гармати. Ось так Січ-мати прощала синів своїх, благословила в далеку дорогу на непевну долю. Січовики, що стояли на валах, вимахували шапками та вигукували. На валах стояв священик і благословив військо золотим хрестом. Від нього відбивалося ясне проміння сходячого сонця. На тім боці Дніпра кошовий сурмач затрубів у срібну сурму, за ним відозвались сурмачі полкові, сотенні — військо рушило в степ.

Всі стали сходити з валів на майдан. Всі були сумні, наче б живих людей похоронили. Неодин попрощав брата або приятеля, якого може не доведеться більше на цім світі бачити.

Найбільше сумував Івась. Не то що попрощався з дядьком Касяном, та він із братом Максимом зовсім не прощався і вже від трьох днів його не бачив. Брат не сходив йому з думки. Чому він до нього не навідався? Говорячи про це Андрієві, він аж заплакав.

— Ти не сумуй. Його певно кудись перед походом післали, і він певно не пішов у похід. Воно не може бути, щоб так тебе кинув — потішав Андрій.

Вже сонце підійшло високо вгору і заносилося на гарячий день. У школу стали сходитися школярі. Між ними сьогодні тільки було й бесіди, що про похід та військо. Ця подія так зайняла молоді голови, що й наука йшла сьогодні тупо. Хлопці не вважали. Учителі були сьогодні також не виспані, вони повели хлопців купатися.

Вся школа вийшла на майдан. По вчорашнім тут було пусто. Можна було пізнати, хто б і не знав, що на Січі убуло людей.

Школярі перейшли січові ворота і висипались мов пшоно з мішка на базар та попрямували на берег Дніпра. Вони знали добре те місце, куди їх водили купатися. Тут була широка площа, вкрита білим піском. Декуди росла висока рідка трава, верболоза, самітна билина якого зілля, а далі плила вже вода по піщанім дні з дрібними камінцями. Хлопці пороздягались і шубовснули у воду. Настав тепер голосний хлопячий вереск та сміхи. Хлопці плюскались у воді, перевертали один одного, погружали у воду. Дехто пускався плисти, пірнув у воду з головою, а далі йшли об заклад, хто довше під водою буде. Всі були раді. Дніпро-батько пестив, голубив своїми холодними хвилями молоді тіла козачих дітей... Вчителі накликували, щоб далеко від берега не відбиватися.

(Далі буде).

Res. 25884 Office 24543 Res. 84488

Dr. J. Verchomin Dr. N. D. Holubitsky

PHYSICIANS AND SURGEONS

207 UNION BUILDING EDMONTON, ALBERTA

МАТЕРІЯЛИ ЛІКИ ХАРЧІ Мито оплачене!

Знижка цін від 5% до 25% НА ПАЧКИ в УКРАЇНУ Росію, Литву, Лотву і т. д.

VEGA Overseas Parcel Service

Власник ЄВГЕН ЯНИЦЬКИЙ

Централя: WINNIPEG 4, Man., 299 Selkirk Ave., Ph. 56-5319

3½ ярда найкращої англ. матерії на убрання, "Теніс", 3 ф. $27.55
Кравецькі додатки на мужеське убрання, 1.14 ф. $10.40
4 ярди матерії на жіночі сукні, від 5.50 до $13.80
6 фунтів англ. шкіри на чоботи, комплет $28.50
Мужеські черевики $12, $14.70, мешти "Оксфорд", 4 ф. $13.00
Найкраще біле полотно, 39" шир., 1 ярд 0.7 фунта .... $ 1.16
Пірники баварські, 64" ширини, 1 ярд 0.13 фунта ...... $ 3.80
Хустини від $2.80, бабушки з френдзлями 54" x 54" .. $ 6.50

До кожної пачки до 19 фун. доходить оплата на ліцензію $ 5.00

Висилаємо також Ваші уживані речі.

MIKE'S

WATCHMAKERS - JEWELLERS

10542-97 St. — Edmonton, Alta.

Направа і продаж різного роду годинників та перстенів по умірковаших цінах.

М. Грушецький, власник.

NORWOOD LEGION No. 178

6-Car Bingo

A CAR EVERY OTHER GAME

$17,000 in prizes

WED., APRIL 4th

No Prize Under $100.00 In Value

TICKETS FROM MIKE'S OR HUB CIGAR STORE
Boulevard Service Station, 111th Ave. and 96th St.
Danny's Service Station, 108A Ave. and 97th St.
National Service Station, 104th Ave. and 96th St.

EDMONTON GARDENS

Admission $5.00

All Seats Reserved Extra Bingo Sheets 3 for $1.00

Sponsored by Norwood Canadian Legion No. 178
in Aid of Charitable Activities

ВЕЛИКІ ВІСТИ!

спиніть **кашель** спричинений **простудою**

єдиними новими каплями

ДІЯНА

на кашель
ознаки простуди:
катар носа,
задуха,
астма,
тяжкий віддих,
бронхіт,
звичайне подразнення горла, і на полоскання горла.

Для старших і дітей.

Ціна $1.65 за пляшку.

По всіх крамницях у Канаді.

Тепер вони в найбільшому попиті. По всіх аптеках.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український Католицький Тижневик
Видає Спілка Українські Вісті
під адресою:
Ukrainian News Publishers Limited
10967-97 Street, Edmonton, Alberta
Телефон 25708
Річна передплата в Канаді $3.50
Поза Канадою $4.00
Зміна адреси: 10 центів

(Member Canadian Weekly Newspaper Association)
Published every Monday by
Ukrainian News Publishers Limited
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone 25708
Yearly subscription in Canada $3.50
Outside Canada $4.00

Редакція за оголошення не відповідає

Смерть великої брехні

24. лютого на закритій сесії 20-го конґресу комуністичної партії СССР, з якої виключено провідників закордонних комуністичних партій, між іншим теж канадійського Тим Бака, Микита Хрущов завершив лобову атаку проти свого недавнього вождя Йосипа Віссаріоновича Сталіна. Інформації про його промову протекли у пресу вільного світу, при чому советські провідники не заперечують їх, навпаки—півофіційно потверджують. Хрущов вичислив злочини Сталіна проти СССР, які подаємо нижче в деякому скороченні:

I.

Сталінська чистка в 1937 р. та знищення маршала М. Тухачевського і сімох інших провідних маршалів та генералів, за якими не викрито ніякої вини проти СССР, мало не довели до розгрому советської імперії у другій світовій війні, бо після них розстріляно понад 5,000 вищих старшин червоної армії, чим Сталін страшенно ослабив оборонну силу СССР.

Сталін знехтував осторогою Чорчила і Розвелта про приготований вже напад Гітлера та в перших годинах німецької інвазії заборонив червоній армії ставити опір. Коли ж Німці наблизилися до Москви, він виявився крайнім боягузом та втік у паніці, залишаючи оборону столиці маршалам Жукову й Коневу.

Сталін здесяткував партійні кадри, щоб заспокоїти свою жажду влади. Його жах перед зрадою зростав з кожним роком і при кінці його життя межував з божевіллям. Із 133 членів центр-комітету партії в 1937 р. він убив 70, щоб закріпити свою владу. Ніхто з членів Політбюра не знав, що сталося з заступником премієра М. Вознесенським у 1949 р. Щойно кілька років пізніше вони довідалися, що його розстріляно.

Сталін тортурував навіть маленьких дітей, щоб примусити їх до визнання неіснуючих злочинів. Своїм жертвам він обіцював дачі (котеджі), коли вони визнають свою вину; єдині дачі, які вони одержували, це передчасні могили.

"Ці речі — кричав зворушено Хрущов — **ніколи не сміють повторитися в Советському Союзі".**

Список злочинів Сталіна у кремлівській редакції доповнює довірочний лист, що його Хрущов вислав до комуністичних організацій у СССР. З нього довідуємося ще про таке:

Сталінська примусова колективізація в р. р. 1929 - 1933 непотрібно відчужила селянство.

Т. зв. змова лікарів у 1951 р. була сфабрикована Сталіном, щоб почати ще одну криваву чистку советського партійного апарату.

Сталін поробив величезні помилки у веденні війни; знехтувавши, між іншим, радою свого генерального штабу, він спричинив знищення 400,000-ої армії в харківському оточенні.

Ще дальше доповнення злочинів Сталіна подав перший заступник премієра А. Мікоян. У своїй промові **він поклав натиск головно на несправедливість сталінських чисток в Україні в 30-их роках,** яке переводив ніхто інший, тільки сам Микита Хрущов.

Додати ще можна, що Микита Хрущов декілька разів заливався сльозами, зокрема коли говорив про тортури і знущання над дітьми. Він виправдував себе і найближчих соратників "батька народів" тим, що й вони самі, йдучи перед обличчя деспота, прощалися зі своїми сімями, бо не знали, чи повернуться від нього живі.

II.

Список злочинів Сталіна, вичислений Хрущовим та його товаришами, далеко неповний. Нема в ньому згадки про масові невільничі концентраційні табори, розкидані по цілому СССР, де, за приблизними обрахунками, карається коло 15 мільйонів нещасних людей, з чого коло 6 мільйонів Українців. Нема в ньому згадки про несамовиту насильну русифікацію іншомовних народів СССР, в їх числі передовсім Українців, що рівняється духовому вбивству цих народів. Нема в ньому згадки про колоніяльне поневолення цих народів і переміну їх у провінції російської імперії. Далі нема в ньому згадки про масові вбивства вязнів советських тюрем у Львові, Дрогобичі, Тернополі, Чорткові, Рівному і т. д. після вибуху советсько-німецької війни, як і про десятки тисяч помордованих вязнів у Вінниці й інших містах України.

Нема в ньому теж згадки про масові насильні депортації з України, що йшли впродовж усього панування большевиків, а й тепер, по смерті Сталіна, далі продовжаються. Нема згадки про фізичне знищення соток провідників українського народу, письменників, малярів, науковців, кооператорів і т. д. Нема в ньому згадки про насильне знищення Української Автокефальної Церкви з Митрополитом Липківським на чолі, ні про таке ж фізичне знищення Української Католицької Церкви по другій світовій війні. Нема в ньому згадки про штучно викликаний голод в Україні в 1933 р., жертвою якого впало коло 7 мільйонів у нічому неповинних українських селян.

Чи згадає про них Микита Хрущов, той самий Хрущов, що довгі роки, як диктатор України, купався в крові українського народу? Про нього ж пишуть відомі американські журналісти Олсопи у статті "Зміна ґанґстерів"": "Тут на трибуні став присадкуватий, зовнішньо добродушний чоловічок, якого Сталін особисто вибрав на виконавця жорстоких масакр, що привели непокірну Україну до остаточного підкорення."

Сцену до великого світового процесу над советськими катами збудували таки вони самі. Вони призналися до нечуваних в історії людства злочинів, хоч і далеко не всіх, вони бються тепер у груди і, як дрібні злочинці, пробують звалити всю вину на мертвого. Одначе їх співвідповідальність не підлягає ніяким сумнівам. Гітлер був теж мертвий підчас нюрнберського процесу, як мертвий тепер і Сталін; мертвий був теж оберполіцист Гімлер, як тепер советський Гімлер—Берія, але співробітників Гітлера, винних у злочинах проти людства, поставлено перед світовий трибунал і засуджено.

Ми віримо, що перед таким же світовим трибуналом стануть Хрущови, Молотови, Булґаніни, Сєрови, Мікояни й Кириченки чи їх наслідники. А головним прокурором на цьому процесі буде представник стократ споневіряного і стократ поганьбленого українського народу.

III.

Доведена до досконалости **советська пропаґанда будувала** у вільному світі десятки років **казку про рай робітників і селян у Советському Союзі, про абсолютну справедливість пролетарської системи.** Вистачило поговорити з будьяким рядовим комуністом поза межами СССР, щоб переконатися про силу цієї, мільйони разів повторюваної казки, про фанатичну віру страхітливо одурюваних, від якої, мов від гранітної скелі, відбивалися всякі докази. Ми знаємо особисто українського комуніста, члена ТОУК, що приїхав до Канади по першій світовій війні з села П. у снятинському повіті, який у 1949 р. не повірив своєму власному синові, політичному втікачеві з советського раю, і прогнав його зі своєї хати.

Микита Хрущов і його товариші власними руками завдали смертельний удар цій сліпій вірі незрячих, а тимсамим і світовому комунізмові. **Вони розбили в прах велику брехню про моральні основи советської системи.**

Коли в 1948 р. почали приїздити до Канади українські скитальці з Европи і розказували про нечуваний терор у СССР та поневолення й нужду українського народу, комуністичні канадійські газети "Українське Слово" й "Українське Життя" напали на них брутальною лайкою. Ці жертви советського терору, що посміли розповідати правду про велику брехню, були найклеймовані "проклятими зрадниками українського народу", "скаженими слугами Гітлера", "коляборантами", "покидьками", "сміттям" і т. п. Сьогодні ж з найвищої трибуни комунізму, **з самого Кремля, прийшло повне потвердження того, що скитальці розказували,** прийшло повне їх виправдання.

Коли ви, панове з ТОУК, "Українського Життя" й "Українського Слова", маєте хоч торшки сумління і чести, ви перепросите цих людей, яких ви несправедливо й так довго паплюжили. **Їх свідками став Хрущов та інші кремлівські архирабіни** А коли у вас залишилося хоч трохи українського серця, то ви плюнете в очі тим, що вас такими довгими роками одурювали. Бо юди були і в Христових часах, але нема потреби вмирати зрадниками свого рідного народу.

30-РІЧЧЯ ГРОМАДСЬКОЇ ТА ПОЛІТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТИ МИХАЙЛА ЛУЧКОВИЧА

З прийняття в честь М. Лучковича. Вгорі зліва п-і Е. Свист, голова Єпархіяльної Управи ЛУКЖ Едмонтонського Екзархату передає п-і Софії Лучкович квіти. Зправа професор Албертійського Університету д-р О. Старчук передає М. Лучковичеві на спомин вечора дарунок від усіх приявних. Вдолині: частина учасників прийняття. Промовляє І. Хома від Відділу ЛВУ в Едмонтоні.

В суботу 17. березня ц. р. приятелі першого українського посла до канадійського федерального парляменту Михайла Лучковича влаштували з нагоди 30-річчя його громадської та політичної діяльности прийняття в його честь. Прийняття, в якому взяло участь поверх сто запрошених осіб з різних організацій міста Едмонтону, відбулося в залі Українського Народнього Дому. Господарем прийняття був д-р М. Росляк.

Прийняття розпочалося молитвою, що її проказав Впр. о. Протоігумен В. Шевчук ЧСВВ. Д-р М. Росляк коротко з'ясував працю та заслуги М. Лучковича на громадському й політичному полі серед українських поселенців у Канаді, після чого покликав до слова п. П. Зварича, одного з найстарших піонерів та організаторів українського життя в Алберті. П. Зварич представив обставини, серед яких М. Лучкович, тоді ще молодий учитель, що навіть не говорив добре по українськи, бо приїхав до Алберти зі ЗДА, кандидував до федерального парляменту та був вибраний першим федеральним послом українського роду. Промову п. Зварича доповнив п. Д. Прокоп, який переказав деякі моменти з посольської діяльности М. Лучковича, зокрема його виступ у канадійському парляменті в обороні пацифікованих в Західній Україні польською владою Українців, поїздку М. Лучковича на Конґрес Европейської Унії до Букарешту, де М. Лучкович репрезентував усю Британську Спільноту Народів і де теж виступив в обороні українського населення в польській, румунській та чехословацькій державах. При цій нагоді М. Лучкович побував теж у Галичині, де зустрівся кілька разів з Митрополитом А. Шептицьким та визначними українськими діячами. Зокрема замітний був виступ М. Лучковича в федеральному парляменті в обороні українських поселенців у Канаді, проти яких виступав у пресі та прилюдно дуже гостро епископ Англіканської Церкви в Канаді Ллойд. М. Лучкович так гідно та переконливо боронив Українців, а з ними й інших не-англійських поселенців у Канаді, що його піддержала вся канадійська преса, не кажучи вже про послів, і епископ Ллйод мусів відтак зрезиґнувати зі свого епископства. Той виступ М. Лучковича був вирішним кроком до признання Українців та інших іміґрантів з центральної Европи за рівновартісних громадян Канади. В дальшому п. Д. Прокоп спинився над причинами, чому М. Лучкович опісля втратив свій посольський мандат, за що вину поносить у великій мірі теж і українське громадянство його виборчої округи.

Опісля вітали М. Лучковича п. О. Прийма від УНДому, д-р М. Суховерський від УНО, п. І. Хома від Відділу ЛВУ в Едмонтоні, п. Д. Янда від СУС-ів, о. А. Хруставка від парафії св. Івана Хрестителя в Едмонтоні, о. д-р М. Сопуляк від українських католицьких парафій в Едмонтоні та від "Українських Вістей", з якими М. Лучкович співпрацює. Д-р О. Яворський переказав відтак свої спомини про зустріч з М. Лучковичем підчас його побуту у Львові. Всі промовці підкреслювали широкий український підхід до всіх справ та жертвенну працю М. Лучковича, який, не зважаючи на свої особисті невигоди та не все правильну оцінку його праці з українського боку, старається на кожному кроці працювати для добра української справи, чи то в формі статтей до різних журналів та часописів про Українців та українську визвольну справу, чи то в формі вияснень до статтей, що невірно насвітлюють українські проблеми, чи то в формі особистих звязків з різними визначними публіцистами й політиками, яким з'ясовує вагу української проблеми та комуністичну загрозу.

Проф. д-р О. Старчук підкреслив велику працю М. Лучковича і значення його перекладів українських творів на англійську мову, що мають і велику літературну вартість, бо М. Лучкович прекрасно володіє англійською мовою і має сам чудовий стиль. Ці його переклади дають нагоду англомовному світові познайомитися з цікавими творами, писаними в українській мові. Завдяки вдатному перекладові книжки Миколи Приходька "Один з пятнадцяти мільйонів" (про Українців у советських концентраційних таборах) М. Приходько став почесним членом дуже ексклюзивного письменницького клюбу ім. М. Твеіна, куди належать м. ін. такі світочі, як Вінстон Чорчил, Е. Гемінґвей, Д. Айзенгавер та інші, а куди досі не належав ніхто з Українців. Переклад книги І. Кіріяка "Сини Землі", що його недавно закінчив М. Лучкович, причиниться напевно до популяризації доброго українського імени серед англомовного світу. Д-р О. Старчук вручив відтак М. Лучковичеві дар від усіх приявних на спомин вечора в формі книги Альбом з України". П-і Е. Свист, голова Єпархіяльної Управи ЛУКЖ, передала п-і С. Лучкович китицю квітів.

Вкінці промовив М. Лучкович. Він подякував сердечно всім промовцям за їх промови та привіти й аранжерам вечора за миле прийняття. Опісля з'ясував коротко деякі провідні ідеї свого життя та своєї праці. В першу чергу, говорив М. Лучкович, він ніколи не гнався за майном, хоч деякі це уважають головною ціллю свого життя. Він завжди мав перед очима слова св. Письма: "Що поможе людині, коли й увесь світ здобуде, а занапастить свою душу." Дальше він старався йти з духом часу, слідкувати за всіми подіями та змінами, які відбуваються в світі, розглядати їх уважно і на основі того всього творити свої висновки. На основі цього М. Лучкович і написав свого листа до президента Айзенгавера, в якому представив чітко, що демократичний світ не зможе розвалити СССР без допомоги гноблених у СССР народів та без забезпечення їм свободи, бо свобода є неподільна. З цим твердженням М. Лучковича вповні погодився у своїй відповіді през. Айзенгавер.

Великим зразком народу, що гідно боровся за свою незалежність, були для М. Лучковича Ірляндці, що завзятою і довгою боротьбою та працею вибороли собі вкінці незалежність.

Головною ціллю свого життя поставив собі М. Лучкович боротьбу з червоним московським імперіялізмом. Цій боротьбі він присвячує дуже багато часу й труду і його болить, що серед Українців у Канаді так багато людей не доцінює комуністичної небезпеки та допускають до того, що комуністичні лоплентачі впихаються скрізь у канадійське життя. Велика вина в цьому й багатьох наших провідних хаються скрізь у канадійське тів, які не проявляють належної діяльности та в той спосіб уможливлюють пятій колоні розвивати свою юдину роботу. Ввесь свідомий український загал у Канаді повинен активно протидіяти цим комуністичним попутчикам.

Дякуючи за всі похвали на свою адресу та за всі признання, М. Лучкович сказав, що, на його думку, його найбільшою юазслугою є те, що він завжди в житті старався бути характерною людиною.

Молитвою, що її проказав Впр. о. Протоігумен В. Шевчук ЧСВВ, закінчено цей наскрізь милий та вдатний вечір.

* * *

Михайло Лучкович народився 13. листопада 1892 р. в Шамокін, Пенсильвенія, ЗДА. Шамокін був завдяки своєму душпастиреві о. Константиновичеві одною з дуже свідомих національно місцевостей у ЗДА. Тут основано м. ін. могутню сьогодні в ЗДА установу Народний Союз. Університетські студії покінчив М. Лучкович у Вінніпеґу в 1916 р., опісля вчителював і в 1926 р. був вибраний послом до федерального парляменту в Оттаві. Був послом до 1936 р. В 1929 р. одружився з учителькою Софією Никифорук. Від 1938 р. М. Лучкович веде малу крамницю та присвячує увесь свій вільний час суспільно-громадській та політичній діяльності. Батьки М. Лучковича приїхали до ЗДА з Лемківщини з села Нова Весь, пов. Новий Санч.

Невтомному українському національному працівникові і заслуженому діячеві М. Лучковичеві бажаємо від серця, щоб він міг працювати й далі успішно для української справи і дочекався здійснення своєї завітної мрії — побачити своїми очима відновлену й відроджену демократичну Україну.

ПІДДЕРЖУЙТЕ КАТОЛИЦЬКУ ПРЕСУ.

ЧИТАЙТЕ "УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ".

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЖУРНАЛІСТ ПРО СВОЇ ВРАЖЕННЯ З УКРАЇНИ

Чоловий співробітник "Ню Йорк Таймсу" Гаррі Шворц, який відбув минулого року поїздку до СССР і побував також у Києві, Харкові й Одесі, поділився своїми цікавими постереженнями та враженнями на зібранні Українців у Ню Йорку, на яке запросила його Президія Українського Конгресового Комітету Америки. Гаррі Шворц сказав між іншим:

Советський Союз не є вільною країною і закордонний відвідувач не може бачити того, що він бажав би, а може побачити тільки те, що йому покажуть вожаті з "Інтуриста". Україна вражає чужинця своїми величезними баґатствами, але при цьому українське населення тепер вразливо бідолашне тому, що большевики вивозять українські багатства з України в Московщину. Врешті советська бюрократія в різний спосіб не дає населенню нагоди покористуватись овочами своєї праці. Але в кожному випадку українське населення живе мабуть краще ніж мешканці інших советських республік.

Найбільше монументальне враження на відвідувача зза кордону робить Київ, що є безперечно одним з найкращих міст у світі. Але це місто ще не зовсім відбудоване після воєнного знищення. За прекрасними фасадами нових домів на Хрещатику лежать ще нині купи грузів. Українські міста, як судити по розмовах на вулиці і в крамницях, мають переважаючо російський характер, хоч всюди стрічаються українські написи.

До церков в Україні ходить багато людей, навіть молодь. Печерську Лавру відвідують різні прочани, між ними теж воєнні інваліди. Перед Лаврою повно жебраків.

Хоч у розмовах із советськими людьми домінує вислів, що Українці, Москалі і Білоруси — це "всьо равно", то таки вичувається вага української національної свідомости, хоч виразного українського націоналістичного руху не видно.

РЕД. БОРИС ЛЕВИЦЬКИЙ НА ВОЛІ

Кілька місяців тому майже вся українська преса у вільному світі подала була вістку про те, що американська поліція заарештувала в західному Берліні відомого українського журналіста і редактора "Вперед" Бориса Левицького, як підозрілого у шпіонажі в користь большевиків. Деякі українські часописи, не вичекавши на вислід слідства, почали роздувати цю справу і відразу засудили ред. Б. Левицького як "небезпечного большевицького шпіона й агента". Дійшло до того, що брат ред. Б. Левицького, який живе в З. Д. Америки, мусів відкритим листом у пресі виступити проти передчасного засуду свого брата деякими українськими часописами, запевняючи про його повну невинність. І ось невинність ред. Б. Левицького виявилася понад усякий сумнів: американська влада, яка заарештувала була його на донос таки наших людей, провіривши якнайдокладніше всю справу та перестудіювавши всі забрані в арештованого багаті архівні матеріяли, звільнила ред. Б. Левицького зі слідчої вязниці. Разом з ним звільнено також ред. Богдана Осадчука, що був заарештований майже одночасно з ред. Б. Левицьким.

ВИДАННЯ ПУБЛІЦИСТИКИ І ДОКУМЕНТІВ ПІДПІЛЬНОЇ БОРОТЬБИ

Як інформує "Український Самостійник", при його видавництві існує спеціяльна комісія, яка підготовляє видання публіцистики й документів підпільної боротьби. Плянують видання 6—7 томів, у розмірі 200 — 250 стор. у кожному томі, приблизно за таким пляном: 1-ий том — публіцистика П. Полтави, II-ий том —публіцистика О. Горнового, III-ій і IV-ий томи—публіцистика інших підпільних авторів, V-ий том—документи визвольної боротьби. Наступні один або два томи мали б бути призначені для найкращих зразків літературної творчости в підпіллі.

ЧИ СТРАЙКК Є СУМЛІННИМ ЗАСОБОМ БОРОТЬБИ?

Страйк—це англійське слово на окреслення зорганізованого виступу працюючих з протестом проти умовин праці, платні, або інтересів робітництва в цілому. Отже під страйком розуміємо зорганізоване заперестання праці (якщо процедавець відмовився розглянути й полагоджувати спір), щоб у такий спосіб захитати господарством та примусити працедавця піти на уступки. Наділі ж страйк є найрадикальнішим засобом боротьби працюючих за свої права.

Хоч ще нема такої рецепти господарювання, яка виелімінувала б страйк, як засіб боротьби працюючих, то все таки в державах з плянованим соціяльним розподілом, повним суспільним забезпеченням і т. д., де соціологи й господарники кладуть добробут суспільства вище визиску й особистої наживи — страйків є розмірно менше і вони не такі затяжні, як у тих державах, де не допускають наукового полагоднання спорів; звичайно буває декуди й так, що самий таки працедавець є одночасно арбітром і ще й урядовцем з правом уживати не менше драстичних протизаходів, як це дозволено **страйкарям.** Тому запобігти страйкам можуть працедавці з допомогою науки.

Але справа не обовязково в тому, скільки і які страйки є, а в тому, чи політично-економічна система взагалі визнає страйк, як леґальний засіб боротьби. В країнах диктатури (СССР) вийти на страйк — значить вийти добровільно, безборонно, на смерть. У країнах демократії, без уваги на економічну систему (за виїмком воєнного стану), є спеціяльні закони, в рямцях яких страйк визнаний, як леґальний засіб боротьби.

Багато зацікавлених — включно з працедавцями і працюючими — ставлять питання: чи страйк є сумлінним засобом для осягнення мети? Однак задовільної відповіді, чи радше менше драстичного засобу, замість страйку, ніхто не знайшов. І працедавці і працюючі мають свою рацію, хоч усі погоджуються в тому, що страйк є драстичним, для всіх неприємним та руйнуючим засобом для полагоджування спірних справ.

Коли працедавець відкидає слушні (в розумінні справедливого соціяльного розподілу) домагання працівників, то він свідомо погоджується з наслідками, тобто знає, що страйк неминучий. Працедавець знає також, що його підприємство і продукція, а разом з цим і господарство країни, матимуть матеріяльні втрати. Також кожному ясно, що метою страйку не є ограбувати, розподілити, чи привласнити собі власне майно працедавця, а тільки в рямцях господарської спромоги (напр. у звязку зі зростом коштів прожитку) поліпшити свій економічний стан з надмірного зиску, який приходить працедавцеві не виключно з капіталу, але також з праці. Тому в цьому розумінні працедавець ні не рискує своїми здобутками, ні не виставляє себе або членів своєї рідні на безробіття, втрату мешкання, життєвих засобів і т. п.

Зовсім навпаки є зі страйкарями, які є тими першими, що найбільше від страйку терпять. Передусім страйк не є вислідом буйности та вибриків і його ніхто (крім комуністів) не влаштовує для приємности; працюючі розуміють страйк, як реакцію на "акцію" працедавців. З точки моральної та громадсько-виховної страйк може мати на учасників деморалізуючий вплив. Працюючий, який виходить на страйк, рискує не тільки, можливо, втратою праці взагалі; він і його рідня залишаються без засобів для життя: харчів, одягу, чиншу і т. п. Він тратить також те, що міг заощадити за втрачений з приводу страйку час праці.

Так у загальному реферують справи обидві спірні сторони і, здається, від себе не можна нічого нового додати. Треба тільки ствердити, що, як довго існуватиме надмірний визиск працюючих, так довго страйк, як засіб боротьби проти надмірного визиску, буде практикований.

Добра бо така держава, в якій кожний має необмежене право шукати своєї рації судовими шляхами; але ще краща держава, де люди ходять якнайбільше до шкіл, а якнайменше до адвокатів та судів. Добра та держава, де є право страйкувати досхочу, але ще кращий такий господарський устрій, де є соціяльний розподіл і де треба якнайменше застосовувати страйки.

Ів. Біван.